

Gorenjeva danska zveza

Predstavniki delovnih organizacij Gorenje Gospodinjstvi aparati in Gorenje Commerce ter danskega Danffosa, največjega evropskega proizvajalca kompresorjev, so pred nekaj tedni v Titovem Velenju podpisali novo pogodbo o sodelovanju pri izdelovanju kompresorjev za hladilnozamrzovalne aparate.

S sodelovanjem z Danffosom so v Gorenjevi tovarni kompresorjev v Črnomlju do izdelovali kompresorje tipa PV. Z novo pogodbo pa so izdelovanje razširili še na tipe TL in FR, ki porabijo za približno enake učinke okoli 20 odstotkov manj električne energije. Obenem gre tudi za prvi primer prenosa proizvodnje naj sodobnejših kompresorjev za hladilnozamrzovalne aparate izven te danske tovarne. Dogovorjeno je bilo tudi, da bo Danffos Gorenje sproti obveščal o vseh novostih, ki jih bo uveljavljal pri izdelovanju kompresorjev, pošiljal pa tudi vso ustrezno dokumentacijo.

Z osvojitvijo proizvodnje naj sodobnejših, energetsko učinkovitejših kompresorjev, in s povečanjem proizvodnje kompresorjev, bo tovarna v Črnomlju zadovoljevala skoraj vse potrebe Gorenja po kompresorjih za hladilnozamrzovalne aparate.

Pogodba z Danffosom bo omogočila povečanje proizvodnje kompresorjev v Gorenjevi tovarni v Črnomlju od sedanjih 700 tisoč na milijon do milijon in 200 tisoč teh komponent letno. Za povečanje proizvodnje je pripravljajo investicijski program. V Gorenju Gospodinjstvi aparati, kategorija toz je črnomaljska tovarna računajo, da bodo prve kompresorje v TL izvedbi izdelali že prihodnje leto, proizvodnjo starega tipa PV pa naj bodo opustili po letu 1990. ML

Sodi letos ne bodo polni

Kmetovalci se pritožujejo, da je pozoba uničila dobršen del vinogradov na Celjskem in da bo letošnji pridelek slab. (O tem pišemo več na 10. strani) Tako bo tudi dobre kapljice bolj malo, verjetno le za pokušino. Matija Pecko iz Spodnjega Mestinja v šmarski občini pa kljub temu ne počiva. Sodar je že petdeseto leto in pravi, da ima dela vedno dovolj, tudi če je letina slaba. Če bo letošnje jesen tale velik sod bolj prazen, bo pa prihodnje leto bolje, pravi Matija Pecko in tega si želijo tudi vinogradniki.

Foto: EDI MASNEC

Kar počno in ustvarjajo, ne obešajo na veliki zvon

Z letočim uredništvom smo bili v kozjanski Zibiki. Stran 13.

Toplotna oskrba bo vrnila razliko v ceni

Ker je grozilo, da bi denar zasegli, bodo vrnili razliko do previsoke cene. Stran 2.

Kmetje imajo svoji zvezi

S stanovsko in politično organiziranostjo bo šlo lažje naprej. Stran 10.

Samoprispevek kot spodbuda za delo

V Gornji Savinjski dolini se bodo v nedeljo odločali za ali proti samoprispevku. Ta ustaljena, pogosto tudi neprijetna oblika je zaradi zakonske prepovedi negospodarskih investicij (če ne združijo v vsaj polovico sredstev občani) edina pot za razvoj družbenega standarda v krajevnih skupnostih in tudi v občini. Samoprispevek pa je tudi spodbuda za delo. V občinah oziroma v krajevnih skupnostih, kjer se s programi približajo najožjim potrebam krajanov, ti referendum tudi izglasujejo. Tako so se odločili za nadaljnji samoprispevek v Celju, v manj razvitem Šmarju in tudi drugod v republici.

Kot se je izkazalo na zborih krajanov v moziški občini, večina podpira odločitev za samoprispevek za razvoj krajevnih skupnosti. Kaže, da naklonjenosti ne bo zmanjšal niti sveženj ukrepov zvezne vlade.

Programi moziškega samoprispevka so pisani po meri potreb ljudi in v njih najde vsak del svojih lastnih potreb. V obsežnih krajevnih programih in v skupnem programu na občinski ravni so zaobsežene najočitnejše potrebe, saj bi z izglasovanjem samoprispevka tudi v odmaknjenih zaselkih dobili sodobne ceste, obnovljene prosvetne domove, javno razsvetlavo, urejenejša pokopališča, mrliške vežice, kanalizacijo, avtobusne čakalnice, povsod boljši televizijski sprejem, pomagali bi gasilskim in drugim društvom in organizacijam, ki so skoraj povsod gibalno krajnjega življenja, širšega pomena bi bile naložbe v zdravstvo, šolstvo, otroško varstvo, v gospodarski razvoj po

republiških merilih manj razvitih krajevnih skupnosti Luče in Solčava, dolina bi dobila urejen mejni prehod na sosednjo Koroško, v Zadretnju bi dobili bencinski servis in še kaj. Denarju, ki bi ga občani Mozirja zbrali s samoprispevkom, bi se pridružila tudi sredstva drugih investitorjev iz domače občine, območja in republike. Plačila samoprispevka so po zakonu oproščene vse socialno šibke kategorije delavcev, upokojenec, prejemnikov raznih socialnih pomoči, priznavalnin in štipendij.

Pogled v prihodnost zahteva tudi preverjanje preteklosti. S sredstvi zadnjega samoprispevka so v moziški občini ravnali preudarno, se uspešno borili z inflacijo in tako uresničili večino zastavljenih ciljev.

Ne le, da je samoprispevek ostal osnovno gibalno razvoja družbenega standarda v krajevnih skupnostih: (samo) prispevek je od prispevkov, ki jih dajemo tisti, ki se občanom takoj in v celoti vrača v kraje, kjer živijo. Neposredno in opazno. Zato nedeljska odločitev med »ZA« in »PROTI« ne bo težka tudi v desetih krajevnih skupnostih občine MOZIRJE.

BRANE JERANKO

ZDRAVILIŠČE DOBRNA
vabi v soboto,
21. maja
ob 21. uri
NA PLES
z ansamblom
OBVEZNA SMER.

Meso je in ga ni

Na javni kmečki tribuni ob ustanovitvi Slovenske kmečke zveze in Zveze slovenske kmečke mladine je pred nekaj tedni zahtevali takojšen popravek odstopnih cen mesa, sicer so opovedali splošni slovenski živinorejski štrajk. Težko bi rekli, da je do tega štrajka (ob zaključku rešitve akcije v torek, 17. maja) že prišlo, vsekakor pa je oskrba s mesom močno motena. Zahtevana odkupna cena za kilogram govejega mesa (žive teže) je zdaj 1.567 dinarjev, kmetje pa zahtevajo za kilogram še tisočaka več. Tu je Kmetijski inštitut Slovenije, ki redno izračunava ekonomsko ceno, je za kilogram mesa naračunal odkupno ceno 2.500 dinarjev.

Oskrbo z mesom na Celjskem poskušajo v sozvočju Merx reševati skupaj z občinsko samoupravno interesno skupnostjo za pospeševanje pridelave hrane in preskrbo, tako da kmetom v šentjurski Klavnici plačujejo za kilogram mesa nekaj nad 2 tisoč dinarjev. S tem seveda pokrijejo le del razlike med zagotovljeno in realno odkupno ceno, mesa pa v trgovinah povsod manjka. Stalež goveje živine na Celjskem že dolgo ni bil tako visok kot je zdaj, kar kaže, da imamo mesa dovolj - le cene bo treba urediti, če ga bomo hoteli kupovati tudi v trgovinah. Da so zahteve kmetov povsem upravičene, pa potrjujejo tudi v drugih in kombinatih, kjer prav tako ne prodajajo pitanih govedov iz lastne proizvodnje.

Rdeči križ prosi!

Medtem ko velika solidarnostna akcija Človek - človeku, v kateri se še vedno zbirajo denarni prispevki za redno izvajanje raznih oblik pomoči bolnim in starejšim, invalidnim osebam ter otrokom, še traja, (do 26. maja) pa se Rdeči križ že pripravlja na redno zbiralno akcijo oblačil.

Ta se bo pričela 26. maja na zbirnih mestih v vsaki krajevni skupnosti. V strnjenih naseljih oddajte svežnje pred vhodna vrata do 17. ure!

Darovano blago bo razdeljeno družinam in posameznikom, ki jim je taka pomoč potrebna, del blaga pa bodo organizacije RK shranile za pomoč ob naravnih in drugih nesrečah. Prosjite za pomoč predvsem pri zbiranju otroških oblačil, perila, posteljnine ter šotorov, ker jim tega blaga največ primanjkuje. Ob tej priložnosti lahko oddate tudi tekstilne odpadke. Če nameravate oddati pohištvo in bivalne prikolice, sporočite to občinskemu Rdečemu križu.

Predmete, ki jih boste darovali, zvežite v svežnje in označite, ali vsebujejo uporabno ali neuporabno blago.

Mladi stavimo
na model
formulq 88
Elkroj

Velenjski kabli v eni hiši

Predsedstvi velenjskih sindikatov in socialistične zveze sta pred nekaj tedni podprli predlog, da naj bi Center za informiranje, propagando in založništvo Titovo Velenje prevzel upravljanje kabelsko distribucijskega sistema v občini Velenje.

Redakciji velenjskih občinskih medijev obveščanja, časopisa Naš čas in Radia Velenje, ki delujeta znotraj Centra in zaposlujeta največ novinarjev v občini, sta aprila že pripravili oddajanje video strani na devetem televizijskem kanalu. Program so lahko poskusno gledali krajanji Smartnega ob Paki, saj kabelski sistem še ni razpelnjan po vsej občini. Upravljalca je torej načelno že določen, seveda pa bo do jeseni potrebno pripraviti načrt financiranja in potrebne kadrovske zasedbe za upravljanje velenjskega kabelsko distribucijskega sistema.

Sindikati za socialno varnost delavcev

Na letni seji Medobčinskega sveta ZSS Celje ugodna ocena o delu sindikatov

V leto 1988 smo stopili z velikimi izgubami v gospodarstvu. V Jugoslaviji so dosegli 3314 milijard dinarjev, v Sloveniji 24 in na celjskem območju 2,1 milijarde dinarjev v 41 organizacijah združenega dela z 10.542 zaposlenimi.

Zaskrbljenost zaradi tega letos iz meseca v mesec narašča. Osnovna naloga sindikatov je zato vzpodbujanje uspešnejšega gospodarjenja, saj samo to lahko zagotovi socialno stabilnost delavcev. To je bila tudi vodilna misel predsednika Medobčinskega sveta Zveze sindikatov Celje Ivana Kramerja na letni seji te organizacije. Ukrepi, ki jih predlaga Zveza iz vršni svet, sami po sebi ne bodo ničesar rešili, saj brez boljšega dela ne bodo prinesli večjega dohodka. »Vse preveč je prisotno mnenje v glavah nekaterih odgovornih ljudi v organizacijah združenega dela, da so za vse

težave krivi drugi, zunanji vplivi. Na to tezo ne moremo pristajati,« je še dejal Ivan Kramer v uvodu k poročilu o delu v preteklem enoletnem obdobju. V poročilu samem pa so ugotavljali, da se je delo sindikatov na vseh ravneh okrepilo, saj je organizacija delovala na najbolj ključnih področjih.

Člani sveta so spregovorili tudi o delu sodišč združenega dela in družbenih pravobranilcev samoupravljanja Celja, Velenja in Žalca. Predlagali so, da o poročilih spregovorijo v vseh občinah ter dali pobudo o proučitvi možnosti za združitve družbenih pravobranilcev na območju. Osnova predloga je kadrovska, saj odhaja družbeni pravobranilec samoupravljanja v Celju na novo dolžnost v Toper, velenjski pravobranilec pa je prošil za razrešitev. Od združitve pričakujejo, da bi prinesla večjo stro-

kovnost in prihranke pri stroških.

Ko so obravnavali odsotnosti z dela zaradi bolezni na celjskem območju, ki presegajo republiška povprečja, so ugotavljali, da razlog niso zgolj bolezni, nega in poškodbe. Na bolniški stalež vpliva vrsta drugih vzrokov, še zlasti pa pogoji gospodarjenja, odnosi in delovni pogoji na delovnem mestu, pa tudi zagotavljanje socialne

varnosti izven dela. Zato so predlagali vsem občinskim sindikalnim svetom, naj zadolžijo vse osnovne organizacije, te pa strokovne službe v svoji delovni organizaciji, da pripravijo konkretne predloge za zmanjšanje odsotnosti z dela zaradi bolezni in zaradi drugih vzrokov. Zdravstvena služba je svoje programe za zmanjšanje staleža že izoblikovala.

MILENA B. POKLIČ

Mi za nas z veseljem in norostjo

Celjski mladinci pripravljajo v sredo, 25. maja srečanje srednješolcev na Tomšičevem trgu, ki so ga poimenovali Mi za nas, v Šentjurju pa bo na isti dan celodnevna, zdaj že tradicionalna prireditve Mladost je veselje in norost.

Srečanje celjskih srednješolcev bo sestavljeno iz dveh delov, od dopoldneva do dopoldneva do približno 15. ure bodo na Tomšičevem trgu pripravili

predstavitve lastne kulturne ustvarjalnosti, na boljšem sejm prodajali in kupovali stare in nove stvari, zvečine lastne izdelke, točno opoldne pa bodo sklicali tudi javno tribuno. Zvečer bo v dvorani Golovec še koncert skupin: Epidemic, Šank rock, Disciplina kičme, Phone-box vandals in Gladstone iz Avstrije.

Na Titovem trgu v Šentjurju pa se bodo prireditve začele ob 9. uri z nastopom otrok iz vrtcev, kasneje se bodo predstavili še osnovnošolci, mladi manekeni z oblačili iz Merxove Blagovnice in likovniki, ki bodo z barvnimi kredami risali na asfalt. Posebnost letošnje prireditve Mladost je veselje in norost bo tudi »šentjurski mali sejem,« na katerem bodo otroci prodajali in kupovali vse tisto, česar ne potrebujejo več, ali pa si močno želijo. Otroško in mladinsko veselje v Šentjurju pa bosta s koncertom zaključila Vlado Kreslin in Miro Tomassini.

i. FIDLER

Ko denar poide, pamet pride

Razprava o sistemu zdravstvenega varstva

Pobude o nujnih spremembah sistema zdravstvenega varstva v Sloveniji, kar velja zlasti za organiziranost samoupravnih interesnih skupnosti za zdravstveno varstvo in organiziranost zdravstvenih delavcev, se vrstijo že nekaj let.

Kot so dejali na ponedeljkovem regijskem posvetu s predstavniki Zdravstvene skupnosti Slovenije predstavniki zdravstvenih skupnosti, zdravstvenih centrov in sindikatov na celjskem območju, pa so z analizo razmer in pripravo odlašali tako dolgo, da jih je v to prisililo pomanjkanje denarja za zdravstveno varstvo. Dejali pa so tudi, da bi bilo potrebno varčevati takrat, ko je denar še bil - zdaj ni več s čim.

Razprava o delovnem gradivu Zdravstvene skupnosti Slovenije v Celju ni izoblikovala konkretnih zaključkov. Razpravljali so poudarjali, da se je potrebno organizirati in obnašati čimbolj smotrno - vendar ne v škodo zdravstvenega

varstva, izobraževanja in opremljenosti zdravstvenih delovnih organizacij. Nagibali so se k dvostopenjski organiziranosti zdravstvenih skupnosti - da bi se svobodna menjava dela za osnovno zdravstveno službo uresničevala v občinskih zdravstvenih skupnostih, za bolnišnično in specialistično dejavnost pa bi to prevzela v celoti republiška zdravstvena skupnost. Ponovno so poudarili nujno krepitve osnovne zdravstvene službe, strinjali pa so se tudi s predlogom za večji strokovni nadzor nad delom zdravstvenih delovnih organizacij, pri čemer bi se naj povečala vloga zdravstvenih skupnosti kot plačnikov storitev. Eden izmed razpravljalcev je tudi predlagal, da bi v družbi zagotavljali prednostno denar za najpomembnejše dejavnosti - zlasti zdravstvo in šolstvo, kar bi bilo mogoče le s spremembo načina financiranja družbenih dejavnosti...

Zaključkov razprava o tem, kako naj zdravstvo preživi današnji dan, ni dala. Bila pa je

kamenček v mozaiku iskanja najboljših dolgoročnih rešitev organiziranosti zdravstvenega varstva v Sloveniji in v postopku za spremembo Zakona o zdravstvenem varstvu ter vseh drugih potrebnih dokumentih. Te spremembe pa je mogoče pričakovati prihodnje leto.

MILENA B. POKLIČ

Toplotna oskrba bo vrnila razliko v ceni

Ker je grozilo, da bi denar zasegla, bodo vrnili razliko do previsoke cene

Toplotna oskrba, celjski tozdr Komunalne se je odločil, da bo stanovalcem v Celju vrnil razliko za preveč plačano ogrevanje v prvih letošnjih mesecih in poračun za preteklo leto. Denar - gre za 380 milijonov dinarjev - bodo vrnili v dveh obrokih maja in junija.

Kaže, da postaja pravilo, da so Celjani pri določanju

cen ogrevanja izjeme v republiki. Tako so bili po pocenitvi nafte edini, ki so znižali cene ogrevanja, sedaj pa so tudi edini, ki vračajo razliko. Reš pa je, da to vračanje ni prostovoljno, ampak bo tozdr potisnilo v izgubo in v Toplotni oskrbi tudi opozarjajo, da bo imelo posledice za ogrevanje v naslednji zimi.

Korenine sedanjih zagat so

v lanskem jeseni, ko je bil v celjski občini referendum za samoprispevek. Takrat bi že morali podražiti ogrevanje, ki pa so ga odložili, ker višje cene ne bi blagodejno vplivale na referendumsko počutje Celjanov. Toplotno oskrbo so potem prehiteli ukrepi Zveznega izvršnega sveta in ob koncu leta je začelo primanjkovati denarja. Toplotna oskrba je zato pripravila poračun - za ogrevanje stanovanjskih prostorov so morali stanovalci doplačati 682,60 dinarjev za kvadratni meter stanovanjske površine. Hkrati so pripravili tudi novo ceno, ki naj bi pokrila stroške ogrevanja - Celjani naj bi od prvega januarja letos naprej plačevali 608,30 dinarjev za kvadratni meter stanovanjske površine. Glede na lansko ceno je povzraščanje precej večje, kot to dovoljuje odlok - Toplotna oskrba bi lahko ceno dvignila le na 344,51 dinarjev za kvadratni meter (le za 28 odstotkov). To so si nekateri stanovalci (le majhen del najemnikov družbenih stanovanj) tudi izračunali in plačevali uradno dovoljeno ceno. Zraven so bile tudi grožnje, da bodo v teh stolpnih izklopili ogrevanje, vmes pa je posegel javni tožilec, ki je uvedel postopek proti tozdu Toplotna oskrba.

Na tozdu so (pravilno) sklepal, da bi jim denar odpreveč zaračunanega ogrevanja zasegla. Od tega bi torej imela korist le državna blagajna, kar pa bi pred potrošniki težko opravičili, saj ti niso odšteli denarja za državno blagajno, ampak zato, da jim bo v stanovanjih toplo.

Tozdr Toplotna oskrba bo tako v dveh mesecih (maj, junij) vrnil potrošnikom 380 milijonov dinarjev - 221 mi-

lja po tej plati, pravilna takšna akcija naslonitve lastne sile, s končnim in nim ciljem, da se uspešni pijo, neuspešni pa na nek čin prestrukturirajo, v skem gospodarstvu se pravega odziva. Slabim je tuho na nek način ves čas la gospodarska in ekonomska politika, ali pa so si jo, nikoli ne javno, dajali med seboj s kritiko takšne činske politike. Na srečo bo vrstnega manevrskega prora v bodoče, z vse pogostejši šoki tržnega gospodarstva so seveda lahko tudi bolj čiš od šokov administrira vse manj.

Toliko bolj pomembno je rej zato, kako hitro bodo sod spoznali, kako potrebna smotrno in hitro menjati vodne programe, uvajati tehnologije. Občinska politika pri tem pušča odprta vrata, je prenašanje izkušenj in sebojna pomoč, pa mne strokovnih društev in organizacij še posebnega pomena. Žal dialoga še ni, oziroma bolj enostranski, kot je bilo šati tudi na razgovoru ob skega vodstva pred zad skupščino s predstavniki spodarstva. Ti še vedno drige v žepih, ne zavedajoč da bi zaupanje ali pa javno ražena kritika v smislu diale spročila proces postopno spreminjanja stanja. Za izh iz krize ne potrebujemo le balnih sprememb našega spodarskega sistema, tem tudi drobne spremembe v sem obnašanju.

R. PANTEL

Bo sejem ugodnih nakupov in razvedrila živ?

Predhodnik letos že tretjega zapovrstnega spomladanskega sejma ugodnih nakupov in razvedrila je bil mešani sejem kooperacij, borze strojev in uslug, dnevov računalnikov in prodaje izdelkov drobnega gospodarstva ter industrije. Letošnji prodajni sejem v Zavodu Golovec bo odprt še vse do nedelje, 22. maja. Organizator Zavod Golovec, je na 5/500 tisoč kvadratnih metrov prodajnih površin v dvorani A in pred njo povabil 145 zasebnih razstavljalcev in 8 delovnih organizacij. Med njimi prevladujejo izdelovalci oblačil, butičnih izdelkov, usnjene galanterije, obutve, opreme za prosti čas in razvedrilo, kupiti pa je mogoče tudi belo tehniko, opremo za kopalnice, unikatno keramiko ter pohištvene elemente. Ker so organizatorji sejma poimenovali in ga tudi obiskovalcem ponujajo kot možnost ugodnega nakupa in razvedrila, so v zabaviščni del sejmišča povabili tudi cirkus in luna-park. Z gostinsko ponudbo - predstavlja se 6 gostišč - je bilo nekaj manj kot 10 tisoč obiskovalcev v prvih dveh sejmskih dneh zadovoljnih.

I. FIDLER, Foto: EDI MASNEC

OGLAS V NOVEM TEDNIKU JE POT K USPEHU

Praznovali z roko v roki

Koncem prejšnjega tedna so v Domu kulture v Šmartnem ob Paki krajanje Gorenja in Šmartnega ob Paki skupno proslavili krajevni praznik. V kulturnem programu so nastopili učenci osnovne šole Bratov Letonja, med gosti pa je bil tudi predsednik slovenske mladine, Tone Anderlič.

V počastitev praznika so odprli tudi razstavo z naslovom Šmartno in okolica skozi čas, ki so jo s pomočjo domačinov pripravili kustosi muzeja veparskega gradu Damjan Kljanc. Janko Goričnik in Tone Ravnikar. Na proslavi so podelili priznanja in bronaste značke OF, ki so jih iz krajevnih skupnosti Gorenje dobili Jože Kugonič, Franc Drofelnik in Tadej Polak, iz Šmartnega ob Paki pa krajevna organizacija KSMS, Društvo Ljudske tehnike in Štefan Bačovnik. O uspehih obeh krajevnih skupnosti je spregovoril predsednik krajevnih skupnosti Šmartno Ivan Atelšek, dolgoletni direktor Gorenja, in med drugim dejal, da so krajanje pripravili več kot 30 tisoč udarniških ur ter zgradili nove ceste, vodovod in še marsikaj. Ob otvoritvi razstave je poudaril, da so lahko ponosni na svojo preteklost in predmete, ki jih zvesto hranijo nekateri krajanje, saj je ohranjanje kulturne dediščine še kako pomembno za bodoče rodove. Pohvalil je tudi uspehe mladinske organizacije in društev ter krajanje obeh krajevnih skupnosti, ki delujejo in delajo v zelo dobrih medsebojnih odnosih.

O pomenu zgodovinsko etnografske razstave je spregovoril kustos Tone Ravnikar iz Titovega Velenja in povedal, da si bo muzej na Velenjskem gradu prizadeval pripraviti podobne razstave tudi v ostalih krajevnih skupnostih velenjske občine. S takšnimi razstavami želijo delavci Kulturnega centra Ivan Napotnik, katerega del je tudi grajski muzej, pri ljudeh vzpodbujati zanimanje za zbiranje in ohranjanje kulturne dediščine.

Po kulturnem programu in med razstave je mladinska organizacija iz Šmartnega ob Paki pripravila v Domu kulture pogovor s Tonetom Anderličem. Mladi so želeli odgovore predvsem na vprašanja o domačem gospodarstvu.

Razstava bo v Domu kulture odprta ves mesec maj, tako da jo bodo lahko ogledali tudi krajanje iz oddaljenih krajev.

VIKTOR KOJC

Šola za praznik mladih

Kaj je lepšega za mladež, kot sestiti za svetlikajoče klopi v prostornih učilnicah nove šole, bi znali iz prve roke povedati malčki iz Tepanja od prvega do četrtega razreda, ki so se v novo šolo v Tepanju preselili že pred dva meseca, »uradno« pa bo njihova po osrednji občinski slovesnosti, ki bo na praznični 25. maj na šolskem dvorišču. In ti, isti malčki bi znali tudi lepo pripovedovati, kako je bilo, ko so se sedeli v stari šoli, ki so ji stropove podpirali stebri in vzbujali strah, da se bo zdaj zdaj popolnoma razmajala.

Domačnost starega ambiena pa so prenesli otroci s seboj v nove štiri razrede, pa tudi v razred za malo šolo in večnamenski prostor, ki je zdaj telovadnica, potem igralnica, pa tudi prostor za rekreacijo njihovih staršev.

Po projektu Razvojnega centra Celje, kjer je arhitekt Friderik Polutnik v prikupno majhno šolo znal vkomponirati vse značilnosti kraja in okolice, so izvajalska dela februarja lani zastavili Ingradovi strokovnjaki iz Slovenskih Konjic s svojimi koooperanti. Tako je nastalo za več kot 600 kvadratnih metrov uporabne površine, ki jo s svojim živ-zavom in znanjem zdaj zapolnjujejo tepanjski otroci. Teh je zmeraj več, saj se krajevna skupnost z novim naseljem nenehno mladi in od tod izvira tudi odločitev, da v kraju postavijo novo šolo, ki bo pomenila kraju utrip in življenje. Krajanje so se za gradnjo močno zavzemali in pri tem niso držali rok križem, pa najsi je šlo za dodatno zbiranje denarja ali pa za udarniški horuk. Investitor je bila krajev-

na skupnost Tepanje, na pomoč sta ji priskočili še delovni organizaciji Konus in Unior. Naložba je veljala 400 milijonov dinarjev, krajanje so zbrali 13 milijonov dinarjev, v objekt je vgrajen tudi dinar iz samoprispevka in sredstva sklada za investicije v občini. Zunanja, ureditvena dela so nastala z udarniški akcijami. Krajevna skupnost je prispevala še povsem komunalno opremljeno zemljišče. Tovornjaki avtobaze s Tepanja so kot prispevek za novo šolo na zamočvirjeno gradbišče zvozili kar 2200 kubičnih metrov gramoz, ki ga je prav tako priskrbel krajevna skupnost.

Tako so torej v Tepanju z roko v roki gradili novo šolo in zato bo darilo za praznik toliko lepše!

MATEJA PODJED

V Starem Velenju razvili prapor RK

V krajevni skupnosti Staro Velenje so pred dobrim letom dni na pobudo sedanje predsednice Vide Pahor ustanovili odbor Rdečega križa. Vanj je danes včlanjenih že 339 krajanov. Pred časom so razvili svoj prapor, za katerega so sredstva prispevali krajanje in delovne organizacije Gorenja, Veplas, Tiskarna ter zasebnika Sever in Zbičajnik. Razvitje prapora so povežali tudi s proslavo ob mednarodnem tednu Rdečega križa. V kulturnem programu so nastopili člani podmladka RK iz osnovne šole Anton Aškerc iz Titovega Velenja in harmonikar Samo Štih.

L. OJSTERŠEK

Pomagajmo!

Humanitarna organizacija na sluhu prizadetih ljudi za celjsko območje nujno potrebuje nove prostore. Ker nimajo za adaptacijo potrebnega denarja, so za vsa dela poprijeli sami, zmanjkuje pa jim sredstev za nabavo materiala.

Za vse, ki bi tem ljudem radi pomagali, posredujemo njihov žiro račun: 50-700-678-45-447.

SIP

STROJNA INDUSTRIJA
TOZD TOVARNA KMETIJSKIH STROJEV, n.sol.o.
SEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

1. struženje zahtevnih delov

(3 delavci)
Pogoji: - strugar
- 2 leti delovnih izkušenj

2. Rezkanje zahtevnih delov

(1 delavec)
Pogoji: - rezkalec
- 2 leti delovnih izkušenj

3. struženje enostavnih delov

(6 delavcev)
Pogoji: - strugar
- 1 leto delovnih izkušenj

4. Posluževanje numerično krmiljenih strojev

(5 delavcev)
Pogoji: - strugar, rezkalec
- 1 leto delovnih izkušenj

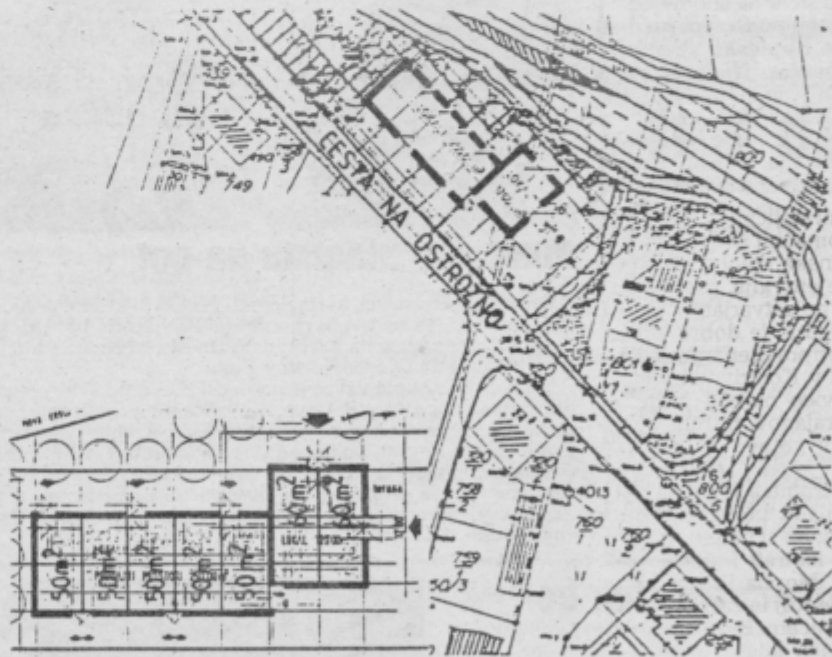
5. čiščenje oddelka in odvoz odpadkov

(1 delavec)
za določen čas nadomeščanje delavca, ki je v bolniški
Pogoji: - delavec brez poklica
- 1 mesec delovnih izkušenj

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh od objave na naslov: SIP - Strojna industrija, 63311 Šempeter v Savinjski dolini.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po sprejemu sklepa.

OBRTNIKI - ZASEBNI TRGOVCI IN GOSTINCI

GIP »GRADIS« TOZD GE CELJE

BO JUNIJA 1988 PRIČEL V CELJU Z GRADNJO OBJEKTA, V KATEREM SO PREDVIDENI VEČJI IN MANJŠI LOKALI RAZLIČNIH NAMEMBNOSTI: PRODAJALNA ZELENJAVE, PRODAJALNA KRUHA, BISTRO, BUTIK IN PODOBNE DEJAVNOSTI V OKVIRU DROBNEGA GOSPODARSTVA. OBJEKT BO LOCIRAN OB CESTI NA OSTROŽNO, Približno 100m pred obstoječim domom GASILCEV NA OSTROŠNEM, OB BODOČEM AVTOBUSNEM POSTAJALIŠČU. ZGRAJEN BO DO DOLOČENE FAZE, Z MOŽNOSTJO DOKONČANJA LOKALA V LASTNI REŽIJI. ROK DOKONČANJA OBJEKTA NOVEMBER 1988.

ZA VSE INFORMACIJE IN SKLEPANJE POGODB KLIČITE GIP GRADIS, TOZD GE CELJE, UL. XIV. DIVIZIJE 10, TEL. (063) 26-634.

Dominik Leskovar

Človek je kot prazna knjiga, ki se odpre z rojstvom in v katero življenje zapisuje svoje zgodbe. Začetek življenjske knjige Dominika Leskovarja iz Rogaške Slatine je vse prej kot vesel, saj mu je še kot otroku umrl oče, to pa je pomenilo nenehen boj za preživetje družine in nič kaj rožnato otroštvo. Mladostna leta je potem preživel pri stricu in z njegovo pomočjo se je tudi izšolal.

Večina občanov ga pozna kot dobrega delavca v šmarškem občinskem upravnem organu in potem kot strokovnega delavca v skupnih službah samoupravnih interesnih skupnosti gospodarskih dejavnosti občine Šmarje pri Jelšah. Vsakdo, ki je kdajkoli imel z njim opravka, ga pozna kot človeka, ki je vselej znal prisluhniti, svetovati, pomagati. Zato so ga cenili občani, zato so ga imeli radi njegovi sodelavci, krajanje, znanci in prijatelji. V njegovi družbi je bilo vselej prijetno, saj je znal z zdravim humorjem stvari obračati na lepše.

Pred slabim letom dni še slutil ni, da ga je napadla neozdravljiva bolezen, in ko je zvedel zanjo, se ji je upiral in se boril z njo. Do zadnjega je živel v upanju, da jo bo premagal, do zadnjega so upali vsi, ki so ga poznali: Upali zato, ker se je med prijatelje in na delovno mesto vračal nasmejan in poln volje do dela in življenja.

Potem je prišel dan streznitve, sončna majska sobota, in spoznanje, da Dominika Leskovarja ni več. Na petinštirideseti strani je ostal list prazen, spomin nanj pa bo lep in svečen.

MARIJA ČAKŠ

Stekla gradnja Atomske vasi

V Atomskih toplihah že prvi kopalci

Okolica Zdravilišča Atomske toplice v Podčetrtku je postala veliko gradbišče. Tam so konec prejšnjega meseca pričeli graditi večji turistični kompleks, imenovan Atomska vas.

Sto naložbo bo Zdravilišče pridobilo 128 apartmajev s 470 ležišči, sodoben gostinski objekt površine 1300 kvadratnih metrov, v katerem bo tudi 9 sob za goste, trgovina, kegljišče, vinoteko in še kaj.

Seveda bo treba primerno urediti še okolico in no-

tranjščino Atomske vasi, v nadaljevanje izgradnje zdraviliško-turističnih objektov pa sodi obnova in povečanje zdravstvenega dela v hotelskem objektu z dograditvijo novega termalnega bazena za kopanje. Celotno naložbo so ocenili na 12,5 milijard dinarjev, Zdravilišče Atomske toplice Podčetrtke jo uresničuje s pomočjo sovlagateljev. Do sedaj so le-ti zagotovili okoli 6 milijard din, glavni investitor pa upa, da bo pridobil še več »botrov«, saj gre za program, ki je zelo zanimiv in obetaven.

O tem govori zlasti podatek, da je Atomska vas v tem času skorajda razprodana.

V starem delu Zdravilišča so koncem maja odprli kopalnišče, ki je novo sezono pričakalo z nekaterimi izboljšavami: ležalna površina je večja za 1.500 kvadratnih metrov, več pa je tudi zelenja, rož in sence. Predelali so tudi plastični otroški bazen, v katerem bo voda še bolj čista kot lani. Posodobili in uredili so tudi kamp za prikolice, zlasti kanalizacijo, vodovod in elektrifikacijo. M. AGREŽ

KOMENTIRAMO

Vse za tolažbo delavskega razreda

Na celjskem območju je bilo lani dobrih štiristo turističnih prireditev, ki jih je obiskalo več kot 200 tisoč ljudi. Očitno so takšne prireditve zanimive, saj jih letos na Celjskem napovedujejo še več. Skupaj naj bi jih bilo, po dosedanjih prijavah sočete, kar 450. To je vsekakor številka, ki vzbuja vse splošno zanimanje in po številu tovrstnih prireditev zavzema celjska regija vodilno mesto v Sloveniji. V brošuri, ki je pred dnevi izšla, izdala pa jo je Poslovna skupnost za turizem iz Celja, je zapisano, da bodo kar 220 različnih prireditev pripravili v zdraviliščih v Rogaški Slatini, na Dobrni, Topolšici, Laškem in Atomskih toplihah v Podčetrtku. K vsemu temu je treba prišteti še razne kulinarčne

večere v hotelih in gostiščih na širšem celjskem območju.

Od kod torej zanimanje obiskovalcev za vse to in prizadevanja gostinsko-turističnih delavcev? Osebnostni standard vse bolj upada, prireditve pa je vse več. Ti dve ugotovitvi nekako ne sodita skupaj, bi lahko kdo sklepal. Odgovor bi lahko verjetno našli predvsem v tem, da ljudje enostavno nimajo več denarja za letovanje ob morju ali kje drugje, kaj šele v tujini, kamor so množično drveli še ne tako dolgo nazaj. Kolikor rezervnega denarja še ima večina delovnih ljudi, ga pač izkoristi za enkratne turistične prireditve v bližnji okolici, to pa je tudi vse. Boleča je ugotovitev, da letošnji regres za letovanje ne zadoščajo niti za enodnevni pension v kakšnem hotelu B kategorije na morju, ob tem pa so srečni vsaj tam, kjer so regrese sploh dobili. Lepi časi so za naš delavski razred minili, česar pa seveda ne moremo trditi za nižji sloj prebivalstva zahodnoevropskih držav, ki v bistvu celo prihranidel svojega denarja, če se odloči za letovanje v Jugoslaviji.

Ob vsem tem ostane še edina možnost - obisk takšnih ali drugačnih gostinsko turističnih prireditev v bližnji okolici in organizatorji se tega še kako zavedajo. Tudi zaradi tega obstoja bojazen, da bo prireditev vse več, vse bolj dvomljiva pa utegne postati njihova kakovost. Še zdaleč pa seveda ne gre metati vseh v en koš.

JANEZ VEDENIK

Sezona po sezoni

Obračun uspešnosti zimske sezone so opravili tudi v Rekreativno turističnem centru Golte. Njihove vlečnice so v minuli zimi obratovale 120 dni za skoraj 52 tisoč obiskovalcev.

To je sicer manj kot sezono prej, tudi smučarskim delavcem z Golt sta jo namreč zagodla muhasta zima in nižji standard občanov. Tako so bili skromnejši od pričakovanih tudi poslovni rezultati. Poslovno leto 87 so na Golteh zaključili s 754 milijoni dinarjev izgub, ki pa so jih znotraj Merxa pokrili.

Ze v letošnjem prvem trimesečju pa so na Golteh poslovali uspešno, zato upajo, da jim bo do pričetka prihodnje zime uspelo zgraditi tudi prepotrebnost dvosedežnico Smrekovec od hotela do Starih stanov. Za delavce Golt se torej prava delovna sezona šele pričena.

BP

TURISTIČNO DRUŠTVO LAŠKO Odbor za pripravo in izvedbo tedna Piva in cvetja 1988

išče

slovenski par, ki se bo poročil na sklepnih prireditvah v Laškem, 24. junija, na Kmečki ohceti.

Zainteresirani, prijavite se do konca maja na naslov: Turistično društvo Laško, 63270 LAŠKO.

Poleg imena in priimka navedite še letnico rojstva, kraj bivanja in poklic.

Javni izbor para bo 25. junija v Zdravilišču Laško.

PLANINSKI KOTIČEK

Srečanje pri bolnici »Celje«

V nedeljo je bil nad Ljubnim ob Savinji zanimiv in dobro obiskan shod pri partizanski bolnišnici »Celje«. Shod, na katerem so se srečali borci, planinci in mladinci, so popestrili s kulturnim programom ljubenskih osnovnošolcev in moškega pevskega zbora pod vodstvom Alenke Kraljeve.

Prisotni so posebno pozornost prislusnili pripovedi slavnostne govornice Lili Čerin iz Ljubljane, ki je začela v bolnišnici kot 15 letna partizanska bolničarka in je imela ob koncu vojne komaj 18 let. V svojem nastopu je zanimivo opisala tragične dni v kirurško-sanitetni ekipi XIV. divizije. Navzoči so bili tudi predstavniki sindikata celjskega Zdravstvenega centra in direktor dr. Žuntar. Delavci celjskega Zdravstvenega centra imajo nad partizansko bolnišnico Celje patronat in tako bodo skupaj z ljubenskimi borci sredi junija konservirali lesene objekte zgodovinskega spomenika in napravili pot od bolnišnice do zgornje gozdne ceste. Srečanja se je udeležilo tudi nekaj preživelih ranjencev in osebja bolnišnice »Celje«. Večina planincev je nadaljevala pot na vrh Travnika.

V partizanski bolnišnici XIV. divizije se je zdravilo več kot 300 partizanov. Pomladi 1945 je bila bolnišnica v Mrzlih vodah verjetno izdana, a so jo najprej pravočasno rešili. Malo kasneje pa so jih okupatorji presenetili in požgali lesene objekte, ranjence pa pobili. V spomin na ta tragični dogodek se vsako leto na tretjo majsko nedeljo pri bolnišnici zberejo na shodu planinci, borci in mladinci. Pohod na Travnik, združen s shodom pri bolnišnici »Celje«, je organiziralo Planinsko društvo Ljubno ob Savinji.

BRANE JERANKO

Srečanje na Basališču

V nedeljo se bodo planinci srečali na tradicionalnem srečanju na planoti v bližini Basališča, na Paškem Kozjaku. Srečanja se udeležuje vsako leto več planincev.

Organizator, Planinsko društvo iz Vitanja, pripravlja tudi kulturni in zabavni program ter družabne športne igre. Srečanje bo v primeru deževnega vremena odpadlo, organizator pa priporoča planinsko opremo. Pristopne poti iz Vitanja, Socke, Vinske gore, Dobrne, Pake in Doliča so markirane, obstajajo pa še druge poti.

BRANE JERANKO

Na Oiševo

Planinsko društvo Celje, sekcija za izletništvo organizira v nedeljo, 22. maja vzpon na 1929 m visoko goro Oiševo.

Odhod planincev bo z rednim avtobusom, ki odpelje proti Logarski dolini ob 7. uri in 10 minut, izhodišče vzpona pa bo pri Laškarju (gostišče Firšt). Vzpenjali se boste mimo kočje pod Oiševo in mimo Potokce Zijalke, od koder je do vrha še približno štiri ure. Sestop planincev bo mimo izvira kisle vode in Klemenškove domačije v Logarsko. Orkog 20. ure zvečer pa se boste z večernim avtobusom vrnili v Celje.

Opozorimo vas naj na to, da mora zaradi bližine državne meje imeti vsak udeleženec s seboj osebno izkaznico. Zahtevajo tudi začasno dovolilnico za gibanje v mejnem pasu. Zato je danes zadnji dan, da se prijavite na ta izlet.

MOJCA AUŽNER

DO »ASTRA - ALMERIA«, tovarna kože in obutve Zagreb, Nova ves 11, TOZD Trgovina

Komisija za delovna razmerja TOZD Trgovina objavlja naslednja prosta dela in naloge

prodajalec obutve

(en delavec-ka)

V PRODAJALNI ASTRA CELJE, Prešernova 8

Pogoji: srednja izobrazba ekonomske ali trgovske smeri. Delovnih izkušenj ne zahtevamo. Poskusno delo traja 2 meseca.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8. dneh po objavi na naslov DO ASTRA - ALMERIA TOZD Trgovina Zagreb, Nova ves 11 ali na naslov prodajalne ASTRA v Celju, Prešernova 8.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 30 dni po poteku objave.

»MIK« modna konfekcija Prebold

vabi k sodelovanju v našo sredino več novih sodelavk za opravljanje prostih del in nalog

KONFEKCIONAR I in II - ŠIVILJE

Poleg splošnih morajo kandidatkinje izpolnjevati še naslednje posebne pogoje: - da imajo III. ali IV. stopnjo strokovne izobrazbe za konfekcionarje oz. poklicno šolo za šivilje ali krojačice - da imajo najmanj 6 mesecev delovnih izkušenj na konfekcioniranju.

NAGRAJEVANJE PO UČINKU, Z MOŽNOSTJO DOBREGA ZASLUŽKA.

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Kot poseben pogoj je določeno poskusno delo, ki bo trajalo tri mesece. Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev je treba poslati v roku 15 dni po objavi del na naslov: »MIK« modna konfekcija, splošno kadrovska služba, 63312 PREBOLD. Kandidatkinje bomo o izbiri pismeno obvestili v 30. dneh po opravljeni izbiri.

slovenske železarne

Žična

OBJAVLJA PROSTA DELA OZ. NALOGE

1. Termična obdelava ležajev

Pogoj: V. zahtevnostna stopnja - metalurški tehnik (1 delavec)

2. Oblikovalec kovin - brusilec

Pogoj: IV. stopnja strokovne izobrazbe - KV brusilec (5 delavcev)

3. Oblikovalec kovin - strugar

Pogoj: IV. stopnja strokovne izobrazbe - KV strugar (3 delavce)

4. Pletenje 4-kotnega pletiva

Pogoj: končana osnovna šola (1 delavec)

5. Sestava vzmetnic

Pogoj: končana osnovna šola (3 delavke)

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas. Pod točko 1. in 2. je poskusno delo tri mesece.

Kandidate vabimo, da svoje vloge z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev pošljejo v 8. dneh po objavi na naslov SŽ, DO ŽIČNA Celje, Ipavčeva ulica 20, ali se osebno zgledajo v kadrovsko-splošnem sektorju.

Dodatne informacije lahko dobite po telefonu 31-931.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po izbiri.

Samo uporabljan računalnik je dober računalnik

VIZIJA

VIZIJA - Razvoj in izdelava računalniške programske opreme
Dobrovačeva 4, 63 000 Celje
Tel. (063) 28-116, 28-121/int.007

MERX BLAGOVNI CENTER
CELJE

Vas vabi, da od 20. maja dalje obiščete

NOVI DISKONT

na Mariborski cesti 128

VELIKA IZBIRA UGODNE CENE

Kmetje imajo svoji zvezi

S stanovsko in politično organiziranostjo bo šlo lažje naprej

Javna kmečka tribuna, ki sta jo v četrtek v dvorani ljubljanskega kina Union sklicala iniciativna odbora za ustanovitev Slovenske kmečke zveze in Zveze slovenske kmečke mladine, je ponudila priložnost kmetom in njihovim somišljenikom, da povedo vse, kar jih tišči. Poleg tega pa se je tribuna, ki naj bi bila le priložnost za odkrito in argumentirano razpravo, sprevrgla v ustanovno skupščino obeh zvez.

V skoraj peturni javni kmečki tribuni, ki se je je udeležilo več kot tisoč slovenskih kmetov, nekaj sto pa jih je ostalo pred dvorano, saj za vse ni bilo dovolj prostora, so sprva poskušali odgovoriti na temeljna vprašanja, ali mora slovenski kmet resnično vselej le ubogati ali pa so morda že prišli tliko demokratični časi, da lahko tudi kaj zahteva. V svojih zahtevah so bili razpravljalci - spregovorilo jih je približno 40, prav toliko pa jih je bilo še prijavljenih za javni nastop - odločni, saj so menili, da si zaslužijo vsaj pošteno plačilo za opravljeno delo. Prav zaradi tega je pojasnilo profesorja Franca Zagožna, da lahko obe zvezi ustanovijo po določenih zakonah o društvih, delujeta pa v okviru Socialistične zveze in ZSMS ter tako postanejo neodvisni, napredni organizaciji slovenskih kmetov, naletelo na številne odzive.

Kmečki zvezi, ki se bosta borili za napredek, boljši položaj

slovenskega kmeta in s tem za gospodarsko in politično enakovrednost kmečkega stanu, morata biti denarno neodvisni, organizacijsko pa tako razvejani, da bosta nudili možnost vključevanja prav vsakemu slovenskemu kmetu. Da Zveza slovenske kmečke mladine in Slovenska kmečka zveza ne ustvarjata pogojev za strankarstvo, kar so poleg vračanja h kulaštvu in veleposestništvu nekateri že očitali pobudi za ustanovitev obeh stanovsko-političnih organizacij slovenskih kmetov, je jasno povedal tudi predsednik Slovenske kmečke zveze Ivan Oman, ki je poudaril, da se tudi slovenski komunisti zavzemajo za socializem po meri ljudi - s tem pa seveda tudi po meri kmečkega človeka. Predsednik Zveze slovenske kmečke mladine Emil Erjavac - tudi na žalski problemski konferenci o kmetijstvu, ki so jo pripravili mladinci, je prvi predlagal ustanovitev obeh zvez - pa je zagotovil, da bodo mladi kmetje, ki bodo sicer organizirani znotraj ZSMS, tesno sodelovali s Slovensko kmečko zvezo in skupaj rušili avtoritativnost in pokroviteljstvo, ki ga kmetje ne potrebujejo.

V razpravi so udeleženci javne tribune pozdravili tudi besede beogradskega profesorja Dragana Veselinova, ki je kmete pozval, naj ne klonijo in ne popuščajo v svojih zahtevah, saj so dovolj močni, boj slovenskega kmeta pa je hkrati

tudi boj jugoslovanskega kmeta. Tako so bili že v tej razpravi preseženi očitki, da slovenski kmetje snujejo svoji organizaciji na nacionalni in ne teritorialni pripadnosti. Slovenska kmečka zveza in tudi Zveza

pristojnosti, in hkrati dajati tudi predloge za spremembe V javni kmečki tribuni, ki je bila sprva zastavljena le na argumentirani razpravi, je kmalu prevladalo plebiscitarno mnenje, naj slovenski kmetje nikar

Ob koncu javne kmečke tribune pa so udeleženci sestavili tudi posebno sporočilo javnosti. Vanj so zapisali: »Več kot tisoč državljanov Slovenije, kmetie, kmetov in prijateljev kmečkega stanu, ki smo se zbrali na javni kmečki tribuni v Ljubljani, v celoti podpiramo ustanovitev obeh kmečkih stanovsko-političnih organizacij - Zveze slovenske kmečke mladine in Slovenske kmečke zveze.

Javno tribuno razglasamo za ustanovni občni zbor obeh zvez in obema iniciativnima odboroma dajemo pooblastila upravnih odborov. Podpiramo tudi programsko izhodišče obeh organizacij, ki bosta terjali popolno gospodarsko, socialno in politično enakovrednost kmečkega stanu in tako prenovno kmetijske zakonodaje in kmetijske politike, ki bo jamčila gospodarsko, demografsko, kulturno in naravovarstveno oživiljanje slovenskega podeželja, posebej najbolj ogroženih in opuščenih delov naše krajine. Prepričani smo, da bo zvezi v teh zahtevah podpirala vsa napredna in demokratična javnost in da bo morala oblast bolj poslušati glas kmetstva.

- Kmetje, zbrani na današnjem shodu ne zaupamo več zvezni vladi.

- Zahtevamo neposredne volitve vseh organov oblasti, na katerih bodo lahko politično organizirani kmetje kandidirali svoje predstavnike.

- Zahtevamo ustavno-pravno varstvo družinske kmetije in zadružne lastnine ter odpravo zemljiškega maksimuma in vrnitev odvzete zadružne lastnine.

- Zahtevamo odpravo kmetijskih, gozdarskih in lovskih monopolov.

- Zahtevamo takojšen popravek odkupnih cen mesa, drugače napovedujemo »splošni slovenski živinorejski štrajk.«

slovenske kmečke mladine bosta v svojih vrstah združevali kmete iz Slovenije, skupaj pa bodo kmetje poskušali reševati vprašanja, ki so v republiki

ne izgubljajo časa z besedovanjem, saj je za ustanovitev obeh stanovsko-političnih organizacij že vse pripravljeno. IVANA FIDLER

Škoda ostaja le približno ocenjena

Aprilska pozeba prizadela vinogradnike in sadjarje

Natančnih podatkov in celovite ocene o nastali škodi zaradi aprilske pozebe v občinah našega območja še vedno nimamo, izjema so le Slovenske Konjice in Šmarje pri Jelšah, kjer so posebne komisije posledice zmrzali poskušale ovrednotiti v dinarjih.

Ugotavljajo, da je škoda izredno visoka - v konjiški občini presega 2 milijardi dinarjev, v šmarnski pa skoraj 5 milijard dinarjev - vendar v vseh občinah kmetje niti niso prijavi škoda na nezavarovanih kmetijskih zemljiščih. V večini občin so se odločili, da posledice zmrzali ocenijo le v odstotkih uničenega pridelka, saj menijo, da so to bolj realni podatki. Sicer pa so imeli ocenjevalci škode precej težav tudi zaradi tega, ker vegetacija povsod ni bila enako razvita, na nekaterih poganjkih sadnega drevja pa se škoda pokaže šele v procesu rasti.

Glede na našete težave je bilo škodo, nastalo zaradi aprilske pozebe, izredno težko ocenjevati. Vendar v sadjarsko in vinogradniško usmerjeni občini Slovenske Konjice ugotavljajo, da je pozeba uničila 40 odstotkov letine v lastni proizvodnji sadjarstva in v vinogradih. To pomeni približno 600 milijonov dinarjev škode, še dodatnih 200 milijonov dinarjev škode pa je zaradi pozebe mladega trsja. Pri kmetih-kooperantih oziroma na njihovem sadnem drevju, je zmrzal naredila za 300 milijonov dinarjev škode, v vinogradih pa še za več kot dvakrat toliko. Na 90 milijonov dinarjev ocenjujejo škodo na posevkih pšenice, še za dodatnih 30 milijonov dinarjev pa so prizadeti travniki in njive z drugimi posevki.

V občini Šmarje pri Jelšah ugotavljajo, da bo drugo leto zelo malo Virštanjčana, saj je 80 odstotkov šmarnsko-virštanjskega vinorodnega

okolja, kolikor ga pripada tej občini, aprilska pozeba hudo prizadela. Ocenjujejo, da je 230 hektarov vinogradov na Sladki gori, 180 hektarov na Tinskem in približno 600 hektarov v Virštanju pozeba v poprečju uničila za 80 odstotkov. Komisije, ki so ocenjevale škodo v šmarnski občini menijo, da je na Sladki gori in na Tinskem vinska trta poškodovana od 80 do 100 odstotkov, v Virštanju pa se poškodovanost trte giblje med 60 in 100 odstotki. Ob pričakovanem pridelku 5 tisoč kilogramov grozdja na hektar in predvideni ceni tisoč dinarjev za kilogram, pomeni 80-odstotni poprečni izpad pridelka nekaj več kot 4 milijarde dinarjev škode. Pri ocenjevanju nastale škode so upoštevali poškodovanost glavnih brstičev.

V družbeno organiziranem zasebnem kmetijstvu je na Šmarnskem tudi 52 hektarov nasadov črnega ribeza, ki je bil prav v času pozebe v polnem cvetenju. Člani komisije so ocenili, da bo letošnji pridelok manjši od 80 do 100 odstotkov, izpad pa so ocenili na 280 milijonov dinarjev. Komisije so ugotovile tudi polovično poškodovanost nasadov jablan, jeseni pa bo le četrtino pričakovanega pridelka hrušk. Škodo na jablanah in hruškah ocenjujejo na 85 milijonov dinarjev, ugotavljajo pa, da v ekstenzivnih nasadih jablan in na drugem sadnem drevju pridelok ne bo bistveno manjši. Skupna škoda v zasebnem sektorju šmarnskega kmetijstva znaša nekaj več kot 4 milijarde 500 milijonov dinarjev, celotno škodo pa so

ocenili na 4 milijarde 615 milijonov dinarjev.

V drugih občinah škode zaradi aprilske pozebe niso natančno ocenjevali, skoraj povsod tam, kjer so si komisije ogledale poškodovane kmetijske kulture pa ugotavljajo, da je uničenost pridelka več kot polovična. Kljub najbolj črnim napovedim o hudo prizadetih nasadih sadnega drevja v velenjski občini, zdaj v Erinem posestvu na Turnu ocenjujejo, da bo letošnji pridelok jabolk le za polovico manjši od pričakovanega. Škodo, ki je vseheno precejšnja, so velenjski sadjarji omilili s pravočasnimi zaščitnimi ukrepi, prav tako pa so v nasadih doslej že opravili zgodnji rez jablan, pognojili sadovnjake in drevje že tretjič škropili.

Sadike cvetja in zelenjave

Učenci kmetijske usmeritve na Srednji kmetijski živilski šoli že nekaj let na enoti v Šentjurju gojijo sadike cvetja in zelenjave. V okviru praktičnega pouka skrbijo za obširen vrt in rastlinjake ob šoli, s tem pa si nabirajo znanje za kasnejše kmetovanje in vrtnarjenje. Učenci triletne in štiriletne kmetijske usmeritve se v okviru praktičnega pouka na vrtu izmenjujejo med tednom od 7. do 18. ure, ob sobotah pa z delom zaključijo ob 12. uri. Gojijo sadike paradiznika, paprike in različnih vrst zelja, veliko dela pa imajo tudi s sadikami cvetja za okna in grobove. Pri delu, ki vključuje tudi pravilno pripravo zemlje na gredicah, jim pomagajo učitelji praktičnega pouka in vrtnarji.

I. F., Foto: EDI MASNEC

KMETIJSKI NASVETI

Opravimo prvo košnjo čim bolj zgodaj

Zakaj čim bolj zgodnja košnja? Poleg paše, ki je najcenejša krma za govedo in drobnico, moramo pripraviti krmo tudi za zimsko obdobje. Proizvodnja kapaciteta naravnih pa tudi sejanih travnikov je različna po količini in po kvaliteti krme. Na količino in kvaliteto krme vplivajo različni dejavniki:

1. način izkoriščanja travnika
2. čas izkoriščanja (zrelost trav in detelj v ruši)
3. število izkoriščanj

Način izkoriščanja ima pomemben vpliv na količino in kakovost krme. Strokovnjaki zato glede na čim boljše izkoristljivost priporočajo kombinirani način izkoriščanja (v istem letu menjava paše in košnje).

Ob času košnje (paše) je odvisno ali bomo kosili mlado z beljakovinami bogato travo ali pa staro brez vredno travo. Glede na čas prve košnje (začetek paše je pomembna nadaljnja izkoristljivost našega travnika čim bolj zgodaj spomladaj kosimo tem večje število košenj ali paše imamo v celem letu. Izbrati najugodnejši čas za košnjo za seno ali siliranje ni tako enostavno. Travna ruša je sestavljena iz različnih vrst trav detelj in zeli, ki dozorevajo v različnem času. Zato moramo čas košnje določiti po fazi rasti tiste travne vrste, ki v naši ruši prevladuje.

Čim bolj zgodaj kosimo, čas pred cvetenjem glavnih trav, več prebavljivih beljakovin vsebuje naša krma. Več kot pridelamo beljakovin doma, manj močno krme moramo kupiti, cenejša bo naša prireja. V tabeli bomo navedli par števil, ki jasno kažejo kako količina beljakovin s starostjo krme pada:

Čas košnje	Beljako-vine	Celuloza %	Mineralni snovi %
Mlada trava, košana 10.-14. maja	14,65	22,97	15,3
Trava košana 9. junija	11,16	34,88	7,9
Trava košana 26. junija	8,46	38,15	7,3

Iz tabele vidimo, da starejša ko je trava manj je beljakovin in mineralnih snovi več pa je celuloza (slama).

Res je, da čim bolj zgodaj kosimo, pripeljemo domov manj vozov krme, kot nekoč, ko smo kosili staro travo že skoraj slamo in je zgedalo veliko, vendar pa je tista krma veliko bolj kvalitetna in živina jo tudiraje je, saj je bolj okusna.

Torej, če opravimo prvo košnjo dovolj zgodaj imamo potem še lahko 3-4 košnje ali pašo in tak bomo imeli še vedno količino krme in kvalitetnejši kot pa prej, ko smo kosili enkrat do trikrat.

Če pa hočemo pridelati tako kakovostno krmo moramo travinju dati tudi nekaj hranil, ne pa samo jemati z njega. Spomladansko gnojenje je že opravljeno. Po prvi košnji in po vsakem obhodu živine na paši bomo gnojili s 40-60 kg čistega dušika na hektar. Za dognovanje lahko uporabimo 100-150 kg UREA ali 200 kg KAN-a ali pa NPK gnojila z dovolj dušika:

- 18:9:- -300 kg
- 15:15:15 - 300-400 kg
- 13:10:12 - 400 kg
- 11:11:16 - 400-500 kg
- 10:30:20 - 400-600 kg

Več ko gnojimo z N, več in bolj zgodaj moramo kositi.

TATJANA MIKELN
Zavod za živinorejo in veterinarstvo

SOZD Hmezad DO Mlekarna Arja vas

objavljala
prosta dela in naloge

referent prodaje v področju komerciale

Pogoji: - VI. stopnja strokovnosti - višja strokovna izobrazba ekonomske ali komerciale usmeritve - 1 leto delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih

Kandidat bo na objavljena dela in naloge sprejet za določen čas.

Kandidati naj pisne vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v roku 15 dni od dneva objave na naslov: SOZD Hmezad, DO Mlekarna Arja vas, 63301 PETROVČE.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni najkasneje v roku 30 dni od dneva objave.

Dan šole v luči šaha in življenja prednikov

Dan šole je bil v Bistrici ob Sotli tokrat že devetletič

Kot bi mignil je bilo leto naokoli in spet smo bili, tokrat že devetletič, sredi življenja in vrveža na celodnevni osnovni šoli Marija Broz v Bistrici ob Sotli. Za tiste, ki to še ne vedo, naj vnovič zapišemo, da je 10. maja Dan šole v Bistrici ob Sotli. Učenci in učitelji praznujejo ta dan kot spomin na 10. maj v letu 1979, ko je tovariš Tito zadnjič obiskal Slovenijo in kraje svojega otroštva, in ko je tega dne odprl vrata nove, sodobne šole.

Pravzaprav je Dan šole neuradno tudi dan krajevne skupnosti Bistrica ob Sotli, saj je ta kraj s šolo, in seveda šola s krajem, tako zelo povezan, da je skorajda ni interesne dejavnosti na šoli, kjer ne bi sodelovali tudi krajanje. Življenje na šoli je skozi vse leto bogato in pestro, Dan šole pa je nekakšna predstavitev šolskega utripa, aktivnosti, znanja in sposobnosti učencev. Ta dan tudi že devet let poteka v znamenju šaha, ki mu daje pečat množičnost. Pravzaprav je to osrednji dogodek dneva, ko se z mojstrom Francem Peščem in njegovim spremljevalcem v šahovski simultanki pomeri množica učencev. Vsaka njihova dobljena točka pomeni zanje velik uspeh, vreden zapisa v šolskih analih. Takšen Dan šole je bil tudi v petek, ko so vso pestrost dogajanja spremljali tudi člani sveta šole, sveta staršev, predstavniki krajevne skupnosti Bistrica ob Sotli, najvišji predstavniki občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij občine Šmarje pri Jelšah, osnovne šole iz sosednjega Kumrovcu, Spominskega parka Trebče, Ljubljanske banke, Splošne banke Celje, Gorenjeve DO Gospodinjki aparati, predstavniki ŽTO Celje ter Novega tednika in Radia Celje. Torej vsi tisti, ki s šolo Marija Broz v Bistrici ob Sotli že vrsto let sodelujejo.

Raziskovanje preteklosti

Letošnji Dan šole je bil v znamenju raziskovalne dejavnosti na šoli. Razstava, ki so jo učenci pripravili, je bila najlepši dokaz, kako zelo so ti otroci povezani s prete-

klostjo teh krajev, kako živo jih zanima življenje njihovih babic in prababic, dedov in pradedov. Vsaka raziskovalna skupina je imela svojo nalogo in tako so v razstavnem prostoru našla svoje mesto pričevanja o kužnih znamenjih, o ženitovanjskih šegah na Kozjanskem, kulturne znamenitosti kraja in okolice, kruh, potice in sladice iz babičine kuhinje, nešteti vezani prtički ter starinski predmeti, kot so lanci iz glin, burkle, krušni lopar, omelo, pehar, nečrte, žličnik, model za šarkelj in še marsikaj.

Podpis pomembnih listin

Četudi je sodelovanje s šolo potekalo že vrsto let, je bil poseben dogodek tega dne podpisovanje listine o stalnem pokroviteljstvu oziroma sodelovanju z osnovno šolo Marija Broz v Bistrici ob Sotli. Tako je predstavnik Gorenjeve delovne organizacije Gospodinjki aparati podpisal listino o generalnem pokroviteljstvu šole, ŽTO Celje o pokroviteljstvu šahovske simultanke in Dneva šole, Novi tednik in Radio Celje je odslej tudi uradno pokrovitelj šahovske simultanke in šolske novi-

Najdražji gost je bila tudi letos Titova sestrična Ana Kostanjšek.

narsko-dopisniške dejavnosti, delovna organizacija Spominski park Trebče pa pokroviteljica zgodovinsko-raziskovalne dejavnosti.

Ženitev po Kozjansko

Tako kot je bilo nekoč, so ob zaključku uradnega dela

Dneva šole učenci pokazali, kakšne so bile v teh krajih šege in navade, ko so se mladi in mladenke ženili oziroma možili. Tudi to je bil prikaz dela raziskovalne dejavnosti na šoli in dela dramske skupine. Obenem pa je bil to lep kulturni in zabavni dogodek hkrati za vse tiste, ki so učencem ob koncu bur-

no zaploskali. »Če se vam je dopadlo, pa še pridite v naš konec, saj smo tu sami luštni ljudi doma,« so nas za konec z odra pozdravili in obenem povabili v pristni Kozjansčini.

Dva poraza in štirje remiji

Takšna je bera dveh celjskih šahistov Franca Pešca in Marjana Novaka, ki sta se v telovadnici osnovne šole Marija Broz v Bistrici ob Sotli spoprijela s kar 108 mladimi šahisti domače šole, katerim so se pridružili tudi štirje iz pobratene osnovne šole v Kumrovcu.

To je bila že deveta majska simultanka, ki jo vsako leto po Titovi smrti odigra Franci Pešec s šolarji v šoli, ki nosi ime Titove matere - Marije Broz. Medtem, ko je prve simultanke Franc Pešec igral sam, pa si zadnja leta prizadeva, da k sodelovanju pritegne še kakšnega znanega šahista, da je za mlade šolarje vsa stvar še bolj zanimiva in privlačna.

Franci Pešec se je odločil, da bo igral simultanko s tolikimi šahisti, kolikor bi bil Tito v tistem letu star. Letos naj bi tako v simultanki sodelovalo že 96 učencev, dejansko pa jih je sedlo za šahovnice 108, 104 iz matične

šole in štirje iz Kumrovcu. Šahirati so hoteli vsi, ki znajo vsaj figure premikati, začeni pri najmlajših v 1. razredu (teh je bilo enajst) do tistih, ki bodo letos osnovnošolske klopi zapustili (9). Sicer velika telovadnica bo kmalu premajhna, saj že zdaj niso mogli vsi šaha željni igrati v eni skupini.

Vse skupaj se je začelo nekaj minut čez deseto dopoldne, ko je Franci Pešec otrokom najprej demonstriral partijo, ki jo je dobil prejšnji dan na turnirju v Avstriji. Potem je sledil stisk roke z vsakim sodelujočim in začelo se je zares. Drobne glavnice so se uprle v ploščo s beločrnimi figurami, drugi so se zastrmeli v oba šahista, tretji so gledali v sosedovo ploščo in se pogovarjali. Franci in Marjan sta pridno nabirala kilometre, ko sta hodila od plošče do plošče in počasi izločevala mlade šahiste, ki so seveda vsi po vrsti morali priznati premoč nasprotnika. Pa to niti ni toliko pomembno, kot videti, kako se pravi šah igra. Med šahisti pa je bilo le nekaj trmasti, ki so rekli, tudi mi znamo igrati in so jo udarili po nasprotnikih zares, z vso silo in brez milosti. Šestim je tudi uspelo. Tako je Marjan Novak, ki je prvič sodeloval v simultanki, moral kar dvakrat izobesiti belo zastavo in priznati, da je poražen. Uglašala sta ga Jani Kunej iz 6. in Boris Nutkovič iz 8. razreda. Veselju ni bilo konca ne kraja! Franci Pešec je podpisal štiri remije in to s Sandijem Klakočarjem, Matejem Dobravcem in Zdenko Ivačić, vsi 4. razred in Matejem Lojenom iz 7. razreda.

Slovesno je bilo pri proglašitvi rezultatov. Vsi, ki so remizirali in zmagali, so dobili diplome regijske šahovske zveze Celje, najboljšo igro pa sta pokazala pri Pešču Zdenko Ivačić, pri Novaku pa Boris Butkovič, za kar sta dobila še posebni priznanji, srebrnika, darilo celjskih Zlatarn. Še eno uspešno srečanje z mladimi šahisti na osnovni šoli Marije Broz v Bistrici ob Sotli je za nami.

MARJELA AGREŽ
TONE VRABL
Foto: EDI MASNEC

Dragoceni predmeti iz življenja in dela prednikov, ena od raziskovalnih nalog bistriških učencev.

S Francem Peščem in Marjanom Novakom so igrali

Primož Mošet, Boštjan Duronjič, Saša Ivanuš, Katja Stadler, Joži Kralj, Andrej in Matjaž Geršak, Petra Misja, Bojan Pregrad, Andrej Jakopina, David Černelc, Joži Vračun, Polona Kovačič, Mateja Mihelin, Andrej Černelc, Leon Hostnik, Franci Debelak, Tadeja Lenič, Danijela Pervarič, Boštjan Bratuša, Manuel Šterlek, Miha Zorenč, Matej Vračun, Darja Kunej, Dani Bratuša, Zvonko Ivačić, Joži Kovačič, Boštjan Lojen, Marko Cerkuč, Matej Dobravc, Ervin Biderman, Primož Jazbec, Drago Zučko, Adrijan Černelc, Miha Robek, Matej in Simon Rogina, Mojca Zupanc, Robi Babič, Boštjan Vračun, Suzana Pečnik, Rihard Miklič, Zdenka Ivačić, Toni Černelc, Bojan Ulčnik, Damir Dervarič, Renato Verbančič, Sandi Klakočar, Polona Vračun, Boris Filipančič, Sandi Nerat, Vesna Vahtarič, Darko Požeg, Andrej Boštjančič, Bojan Ulčnik, Evald Gregl, Toni Kunej, Andreja Misja, Miha Lojen, Bernard Požeg, Suzana Uršič, Bojan Pregrad, Rok Rainer, Jožica Podlessek, Jožica Horvat, Monika Klakočar, Blaž Dobrina, Joži Hudina, Marija Juričko, Roman Jakopina, Franci Robek, Alenka Božiček, Jani Kunej, Primož Babič, Milan Cerkuč, Boris Srednik, Oto Narat, Simon Narat, Domen Tominešek, Ivan Juričko, Boštjan Kunej, Peter Kunej, Jože Zorenč, Darja Gracar, Dragica Vračun, Cilika Dobrina, Sabina Vračun, Matej Lojen, Joži Butkovič, Gorazd Gregl, Marjan Požeg, Zoran Vahtarič, Roman Pavlin, Joži Požek, Dani Korenini, Andrej Kramer, Iztok Horvat, Boris Butkovič, Tomaž Gabron, Peter Kunej, Srečko Pečnik, Darja Zorenč, Franci Černelc, Plona Cander in Barbara Boštjančič.

Pridružili so se tudi mladi šahisti iz pobratene osnovne šole Kumrovec Anđelko Fistrič, Tomislav Valent, Miljenko Tršan in Tomislav Župančič.

Kar počno in ustvarjajo, ne obešajo na veliki zvon

Z letečim uredništvom smo bili v kozjanski Zibiki

V kraje, kakršen je Zibika, bolj poredko zaidemo. V takih krajih ni velikih in zvenceh občinskih prireditelj, v takšne kraje pomembni funkcionarji in drugi ugledni gostje praviloma ne pridejo, v takšnih krajih ni sej, sestankov in skupščin na visoki ravni, Zibika pa tudi že dolgo ni bila osrednji kraj šmarskega občinskega praznika. Na videz, vendar le na videz, se v takšnih krajih nič ne dogaja.

Ljudje v Zibiki in v njej podobnih krajih so preskrbnimi, ali pa prenerodni, da bi o tem, kar počno in ustvarijo, obešali na veliki zvon. Zavedajoč se tega dejstva, smo se odločili, da skupaj s krajevno skupnostjo, pripravimo leteče uredništvo in ustni časopis v Zibiki. Nismo pogrešili in nismo se uštel, posebno prijeten občutek pa je, da smo bili dobrodošli v vsakem domu in da je bila dvorana na večerni prireditvi nabit polna. Kmet ima namreč v tem času ogromno dela, ki se čisto potegne vse tja do poznih večernih ur. Bojazen pred napol prazno dvorano je bila zatorej odveč.

Površna skica o Zibiki

Zibika je lep, idiličen kraj na Kozjanskem in sodi med srednje velike krajevne skupnosti v občini Šmarje pri Jelšah. Na okoli enajstih kvadratnih kilometrih tega gričevnatega sveta je sedem zaselkov: Zibika, Zibiška vas, Orehovec, Vršna vas, Strtenica, Skofija in Pustike. V teh vaseh živi okoli 850 ljudi. Za marsikoga je delo na kmetiji edini vir zaslužka, nekaj pa je takšnih, ki se vozijo na delo v Šmarje, Celje, Štore. V Zibiki ni prav nobene tovarne ali podobnega družbenega objekta, zato je zrak kristalno čist in narava še neokrnjena. Na to bi lahko bili Zibičani še posebno ponosni.

Sola, dve majhni prodajalni, ena Jelšina, druga Hmezdova, gasilski dom in majhen bife. To je vse in človek bi pomislil, da mora biti v tem kraju hudo dolgčas. Pa ni. In da je prav nasprotno, smo se lahko prepričali, ko smo se ves dan srečevali z ljudmi: skromnimi, prijaznimi, ustrežljivimi in gostoljubnimi. Za te ljudi (kot menda kar za vse Kozjance) je značilno, da radi pojo in da lepo ubrano zapojejo, kadar se dobijo skupaj. In zraven seveda zaigrajo, najpogosteje na dobro staro frajtonerico. Zato ni čudno, da sta v Zibiki dobili domovinsko pravico kar dve množični osrednji občinski glasbeni prireditvi: koncem maja Srečanje mladinskih zabavnih ansamblov in avgusta Srečanje narodnozabavnih ansamblov šmarske občine.

Pol stoletja zibiških gasilcev

Poleg šole je gasilsko društvo v Zibiki tisto, ki daje življenju v kraju glavno intonacijo.

Šola z otroki, ki ljubijo svoj kraj

V krajih, kot je Zibika, je šola najtesneje povezana z dogajanjem, dogodki in ljudmi. Šola v Zibiki, posajena na gričku, je majhna, lepa, prijazna. Da so jo po potresu leta 1974 solidarnostno zgradili Velenjčani, takoj pove vsak učenec. Šola ni popolna osemletka, že v šesti razred je treba v Šmarje. Po petih letih je takšno šolo težko zapustiti. Da bi ti otroci svoje Zibike ne zamenjali za noben kraj pod soncem, smo se prepričali, ko smo se pogovarjali z njimi, še več o tej navezanosti na kraj pa smo izvedeli iz njihovih zapisov o Zibiki in njenih ljudeh.

Je za novinarja potrebno veliko šol?

Ob prihodu v Zibiko so nas v eni od učilnic pričakali učenci. Če že imamo novinarje v hiši, zakaj bi te prilagodnosti ne izkoristili, so si rekli in nas povabili medse. Predvsem bi radi izvedeli, kako nastaja časopis, kako nastajajo fotografije v njem, kako in kje se tiska Novi tednik. In radi bi spoznali novinarje, ki pišejo. O tem, kako nastaja radijski program, ni bilo vprašanj, saj so se z njim seznanili ob obisku v Šmarju, v tamkajšnji najstarejši slovenski lokalni radijski postaji. Franček Pungerčič jim je na vsako vprašanje poskušal čim bolj preprosto in nazorno odgovoriti oziroma prikazati. In potem so se vsula vprašanja iz radovednih otroških ust, kot sta tile dve: Je potrebno veliko šol, če hočeš postati novinar? In Kako postaneš novinar-dopisnik v Izraelu? Po takšnih in podobnih vprašanjih smo se poslovili od učencev in se odpravili »na teren«, križem krašem po Zibiki.

Večer med krajanji

Do zadnjega kottička polna dvorana gasilskega doma, pričetek prireditve, srečanja, ki smo ga poimenovali Ustni časopis. Za uvod razgibana skladbica z narodnozabavnim ansamblom Šaleški fantje. »Provokacija« s kratko anketo ni uspela, kajti v tem kraju, izgleda, ni ljudi, ki bi bili s čim posebej nezadovoljni. Po ustaljeni navadi so sledili kratki pomenki »letečih« novinarjev s svojimi sogovorniki, potem pa drugi, lahkotnejši del prireditve. Nastopili so zibiški šolarji in nam pripovedovali o Zibiki,

V Zibiki smo bili: Ivana Fidler, Zdenka Stopar, Janez Vedenik, Branko Jeranko, Tatjana Cvirn, Franček Pungerčič, Edi Masnec, Edo Einspieler, Marjela Agrež, Branko Stamejčič, Olga Pušnik, Bojan Pišek, Mitja Tatarevič in Mimica Kidrič (Radio Šmarje).

Nataša Manček in Marjanca Smole sta zaigrali nekaj skladbic na citre, zapel je moški pevski zbor iz Zibike, krajanji so navdušeno zaploskali pevki Majdi Petan, potem spet Šaleški fantje in kviz s štirimi prostovoljci, ki so trli težke orehe, ko so odgovarjali na vprašanja s področja kmetijstva in nas z odgovori prijetno presenetili. Tako sta dve uri našega prijateljevanja z Zibičani hitro minili. Ošli smo z najlepšimi vtisi o kraju, ki ga zdaj dobro poznamo in ki ga bomo postopoma predstavljali našim bralcem in poslušalcem Radia Celje vse tja do poletja.

MARJELA AGREŽ
Foto: EDI MASNEC

Najprej ustavil pred velikim panojem, na katerem so visele naših fotoreporterjev Edija Masneca in Eda Einspielerja, ki pridno »skljocala«, nato odbrzela v Celje in se pravočasno s svežnjem fotografij.

Če so zdaj spoznali tudi Zibičani. Doslej so o njih samo slišali.

Petja bi težko verjeli, da moški pevski zbor iz Zibike prepeva komaj leto dni.

Prej melje. Kdor je prišel prepozno, je moral stati.

Pevka Majda Petan iz Celja je zares pela, le glasbena spremljava je bila posneta na magnetofonskem traku. Kot vedno, je tudi v Zibiki navdušila.

Nataša in Marjanca sta z zvoki citer priklicali čar preteklosti.

Zibika je najlepší kraj na svetu, so nas prepričali najmlajši.

nacijo. Društvo je pobudnik prenekaterih akcij in pritegne k sodelovanju veliko večino krajanov. Lani so zibiški gasilci obeležili 50-letnico delovanja. Ob tej priložnosti so dobili novo orodno vozilo, svoj prapor pa so razvili tudi pionirji. Lep dom imajo, ki so ga te dni dogradili, in nikakor si ga ne lastijo. Dom gasilcev je dom vseh krajanov, društev in družbenih organizacij. Da se jim za prihodnost res ni bati, pove podatek, da je v društvu kar 48 pionirjev-gasilcev.

Zdravo, prijatelj!

Današnji pozdrav, ki je namenjen vsem vam, mladi dopisniki in bralci, je nekaj posebnega, saj prihaja od zelo daleč: iz Švice. Namesto običajnih besed, preberite tokrat na tem mestu pismi dveh učencev, Slovencev, ki živita in se učita v tujini. V kratkih pismih nam opisujeta svoje življenje v Švici.

Imenujem se Sebastian Planko. Rodil sem se v Švici. Stanujemo v Rafru. Na Ljubecni pri Celju smo si zgradili novo hišo. Tam živi tudi moja oma Justika. Druga stara mama živi v Dobju pri Planini. Zelo rad prihajam v domači kraj.

SEBASTJAN PLANKO
Slovenska dopolnilna šola
NEUHAUSEN

Jaz sem Fredi Lekše in že 11 let in pol živim v Švici. V Švici se lepo živi, ampak ni tako lepo kot v Sloveniji, kjer imam veliko prijateljev in sorodnikov. Mi stanujemo v Kaltenbachu. V Sloveniji imam BMX-a, v Švici pa ga nimam, zato grem rad v Slovenijo. Mi gradimo hišo v Leskovicu pri Krškem, v Švici pa stanujemo v bloku. Kadar potujemo v Jugoslavijo, se veselimo, da bom videl botra, teto, bratrance in še druge sorodnike.

FREDDY LEKŠE
Slovenska dopolnilna šola
NEUHAUSEN

Rada voham cvetlice. Narisala NINA FIJAVŽ,
l.r. OŠ STRANICE.

Na potepu

Nekega lepega jesenskega dne sem kot ponavadi prišel iz šole. Mamica in očija ni bilo doma. Vedel sem, da si moram pospraviti sobo. Toda vreme je bilo tako lepo, da se za to delo nisem mogel odločiti. Vzel sem kolo in se šel voziti po vasi. Peljal sem se do vrtca in tam srečal Matjaža. Pogovarjala sva se, kdo ima boljše kolo. Jaz sem trdil, da je moj MBX-boljši, Matjaž pa, da je njegovo dirkalno kolo boljše. Domečila sva se, da greva s kolesi v Celje na Griček.

Peljala sva se po poljski poti do mosta, nato pa preko mosta po cesti na Griček. Tja sva prišla oba istočasno. Veliko sva morala pešačiti, ker je pot precej strma. Na Gričku sva srečala Marka in Boštjana. Imela sta žogo in začeli smo igrati nogomet. Bil je že mrak, ko sva z Matjažem odšla domov.

Ko sva se peljala skozi gozd, je bila že skoraj tema. Matjaž mi je rekel, da ga je strah, kaj bodo rekli doma, ker ni nič povedal, kam je šel. Takrat sem se tudi jaz spomnil moje razmetane sobe in da nisem počakal mamice in očija. Ko sva prišla v Levec, je bila že trda tema. Pospravil sem kolo in se s strahom odpravil v hišo.

Vstopil sem počasi, pridno pozdravil in začel pripovedovati, kje sem bil. Mamica me je najprej grdo gledala, ko pa je videla moje umazane hlače, je eksplodirala; hlače sem imel za v šolo. Povedala mi je, da me je povsod iskala in da jo je zelo skrbelo, kjer hodim in da se mi ni kaj zgodilo. Na koncu mi je naložila še kazen. V soboto naj bi odšel v kino gledat Supermana. To je odpadlo in tudi vožnja s kolesom za en teden. Seveda sem moral takoj v posteljo. V postelji sem premišljal, da nisva ugotovila, kateri ima boljše kolo in da tega ne bova mogla ugotoviti še teden ali dva. Sklenil sem, da tekmovanje ponoviva, vendar bom doma prej povedal kam bom šel.

MITJA KOGOVIŠEK
OŠ »Miroslav Širca«
PETROVČE

Moje sanje

Sanjalo se mi je, da sem šla v gozd. Videla sem zajčka, lisice, medvede, kače, ptice. Ko sem gledala te živali, je mimo prišel neki mož. Jaz sem se ga ustašila. Pobegnila sem in šla domov. Ko sem se zbudila, sem videla, da so bile le sanje.

MAJA ŠEPETAVC, 2. b
OŠ Frana Krajinca
CELJE – POLULE

Varna pot v šolo

Krog šole je vsako jutro zelo živahno. Največ nas pride v šolo peš, nekateri se pripeljejo z avtobusi ali s kombijem, ostali pa s kolesi.

Najbolj varno prihajajo v šolo učenci, ki se vozijo z avtobusom in kombijem, ostali pa morajo vsaj malo poznati in upoštevati prometna pravila in tudi prometne znake. Ker so o prometni varnosti najmanj seznanjeni prvotšolčki, morajo nositi rutice in, kadar je zjutraj temno, še kresničke. Te bi morali nositi tudi mi, ki smo malo starejši, vendar tega ne upoštevamo, ker se že čutimo odrasle.

Učenci, ki se vozijo v šolo s kolesi, morajo imeti kolo brezhibno in se voziti po skrajni desni strani ceste.

Po cesti se vozimo brez luči, brez blatnikov, brez zvonca, namesto zavor pa nam služijo kar noge. Doma se potem čudijo, ker imamo tako izrabljene podplate. Ne upoštevamo prometnih znakov, niti pravil, vozimo se po sredi ceste ali eden poleg drugega, to se pravi »navštric«, včasih pa imamo celo kakšnega sopotnika na prtljažniku. Seveda je zanimivo tudi to, če drvimo z največjo možno hitrostjo.

V šoli imamo vsako leto pregled koles. Vsa brezhibna kolesa dobijo nalepke. Za konec pa še nekaj: pred šolo stoji prometni znak za krožno vožnjo. Nekateri učitelji tega znaka ne upoštevajo. Pot enostavno sekajo, nekateri pa celo tako pridrívijo, da nas, uboge učence, prav ustrahujejo. No ja, nihče ni popoln.

SANDRA ZLOBEC in
MOJCA JEZERNIK, 8. b
OŠ Slavka Šlandra
PREBOLD

Donačka gora

Au, ne hodi mi po nogah, hej, ej, ti stojiš na mojih. »Ja, kam pa greste,« smo v kričanju zaslišali glas za nami. Vsi smo v en glas zavpili: »Na Donačko!«. Možak se je prijazno nasmejäl in odkaral dalje.

Cesta se je vila med polji in sončno, a megleno jutro nas je vabilo v svoj objem. Kamorkoli smo pogledali, lepa urejena polja. Trave so se še vedno kopale v jutranji rosi. Hodili smo po urejeni cesti in se pogovarjali. Sonce se je dvigovalo vedno višje in višje, počasi se je pričela vzpenjati tudi cesta. Vsem je postalo vroče, zato smo se ustavili in kakor na ukaz dobesečno vrgli obleke s sebe. »To pa je že boljše,« smo se pogovarjali. Vsi zasopihani smo krenili dalje.

Gozd. Kakó prijetno hladno je tam; zeleni listi se razpršijo nad našimi glavami, s čudovitimi glasovi so nam ptičji naznanjali lep dan. »Pot pa tudi,« si rečem. Malce smo posedli in nekaj malega zaužili, toda pot nas je klicala dalje.

»Končno,« smo vzdiknili. »Koča, klopi pred njo,« kot naročeno za nas. Posedli smo. Nekateri so malicali, drugi so pili, nekateri pa so že kupili kartice in pisali. Ta počitek se nam je prilegel. Kmalu pa smo se začeli vzpenjati proti vrhu Donačke. Pot je bila izredno strma, tako da smo si lahko grizli kolena, kot bi rekli naši dedki in babice. Zopet smo hodili po gozdu, vijugasta steza nas je pripeljala naravnost na vrh, pa tudi veter je to naznanjal. Stopili smo na vrh. Sapa nam je kar zastala: »Kakšen razgled,« smo iztisnili iz grl. »Čudovito!« smo govorili. Tako smo gledali doline, polja, gozdove, ki so se raztezali pred našimi očmi. Ta slika mi bo ostala večno v spominu. »Sedaj nazaj h koč,« sem dejala prijateljicam. »Da,« so mi odgovorile. Razmišljala sem o prehojeni poti in spoznala, da sem močno utrujena, čaka pa nas še povratek...

TINA KOLAR, 7a
OŠ Franja Vrunča
CELJE-HUDINJA

May

May ma
ali maš rad imais?
I imais mladih
in maš rad
ptice imais.
I te žongolijo
zjutraj na polju
poln v rastlinah in
voda te pa govori

Boala ti?
I ti maš rad
in maš rad
ma maš rad
ma maš rad

CELJE
fotolik
1948 - 1988

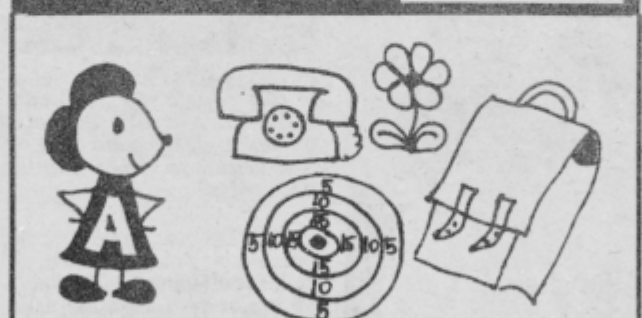
PIONIRJI FOTOGRAFIRAJO

Iz osnovne šole Antona Aškercia Titovo Velenje, smo letos dobili malo prispevkov. Bolj ko se bliža akcija Pionirji vrhuncu, bolj debele pa so tudi njihove pošiljke fotografij. V zadnji seriji izstopajo fotografije Benjamina Selige, ki je posnel različne poglede sošolcev, se jim približal na najmanjšo razdaljo in seveda dobil zanimive izdelke. Nekaj teh »pogledov« bomo videli tudi na zaključni razstavi Pionirji fotografirajo, ki bo od 6. do 12. junija v Muzeju revolucije v Celju. Kot rečeno, bomo za razstavo izbrali 60 fotografij, razdelili pa bomo tudi nagrade, ki jih pripravlja Fotolik. Zato se nam tudi vsem kar malce mudi, saj pričakujemo vaše izdelke le še do 25. maja. Nekaj časa nam potem še mora ostati, da naredimo izbor, napišemo priznanja, razpošljemo vabila, postavimo razstavo...

Urednik fotografije

aero NAGRAJUJE ATKINE IZZEBANCE

Atkina zanka

Med štirimi predmeti ob Atki je ena tujek. Katera?

Rešitev pošlji na dopisnici na NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3 a, 63000 CELJE. Pri zrebanju za nagrado AERO bomo upoštevali vse pravilne rešitve, ki bodo v našem uredništvu do torka, 24. maja 1988.

V prejšnji številki ste morali razvozljati uganko. Rešitev je: POLŽ. Nagrado pa dobi: Barbi BASTIČ, Belovo 13 a, 63270 LAŠKO.

VIO TOZD VVZ »Janko Herman« Žalec – svet VVZ

razpisuje
prosta dela in naloge delavcev s posebnimi pooblastitimi in odgovornostmi:

1. pedagoški vodja OE Prebold
2. pedagoški vodja OE Petrovče

Poleg splošnih morajo kandidati izpolnjevati še posebne pogoje:

- pod 1. in 2. – da izpolnjujejo pogoje za opravljanje del vzgojitelja, učitelja ali strokovnega delavca
- da imajo 3 leta delovnih izkušenj po opravljenem strokovnem izpitu, od tega najmanj 2 leti dela pri vzgoji in varstvu predšolskih otrok
- da imajo organizacijske sposobnosti, s katerimi bodo prispevali k uresničevanju smotrov in nalog VVZ

Rok za predložitev prijav z dokazili je 8 dni od izida razpisa na razpisno komisijo TOZD VVZ »Janko Herman« Žalec, prijavljeni kandidati pa bodo obveščeni o rezultatih izbire v 15. dneh po končanem razpisnem postopku.

Kandidata pod 1. in 2. bosta izbrana za dobo 4 let.

Komisija za delovna razmerja

LI »BOHOR« TOZD ŽAGA IN FURNIRNICA ŠENTJUR PRI CELJU

razpisuje
prosta dela in naloge

1. vodja vzdrževanja vozil

Pogoji: – končana delovodska šola
– 2 leti delovnih izkušenj pri vzdrževanju tovornih vozil

2. kuharica

Pogoji: – končana gostinska šola
– 2 leti delovnih izkušenj

3. treh skladiščnih delavcev

za delo na skladišču žaganega lesa
Pogoj: – končana osemletka

Delo se združuje za določen čas.

Kandidati naj pošljejo prijave z vsemi dokazili v roku 15 dni od poteka razpisa na naslov: LI »BOHOR« TOZD ŽAGA IN FURNIRNICA ŠENTJUR PRI CELJU, Komisiji za delovna razmerja. O izbiri bomo kandidate obvestili v roku 15 dni od zaključenega roka za sprejem prijav.

SOZD N. SUB. O.

MERX **INTERNA BANKA**

Delavski svet delovne skupnosti
**INTERNE BANKE SOZD MERX
Celje**

razpisuje
dela in naloge s posebnimi pooblastitimi in odgovornostmi

pomočnik direktorja interne banke in svetovalec za finance

Kandidati morajo poleg splošnih, z zakonom predpisanih pogojev, izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- da imajo VII/1 ali VI/1 stopnjo strokovne izobrazbe ekonomske ali pravne usmeritve
- da imajo 3 oz. 5 let delovnih izkušenj pri vodenju in organiziranju področja financ in računovodstva
- da imajo sposobnosti vodenja in organiziranja
- da so družbenopolitično aktivni v svoji delovni sredini, krajevni skupnosti, občini ali širše
- da podajo predlog o načinu realizacije razvojnega programa Interne banke in opredelijo svojo vlogo pri njegovi realizaciji.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev za razpisna dela in naloge naj kandidati pošljejo v 15. dneh po objavi na naslov: INTERNA BANKA SOZD MERX CELJE – DSSS (za razpisno komisijo) 63000 Celje, Ul. 29. novembra 16.

**NOČNE
CVETKE**

Roman B. iz Kovinar-ke ulice je v Aškerčevi ulici napadel Stanislava S. Mi-... je prišel miličnik, ki je hotel Romana legitimirati, ... bil takoj ogenj v stre-... Roman, ki je ta dan za-... že precej alkohola, je ... napadel še miličnika. Za ta ... je incident končal ... prostorih za treznenje, ... naslednjih dneh pa čaka ... manna več neprijetnih ... Ker se je lotil Stani-... bo moral k sodniku ... prekrške, zagovarjal pa ... bo tudi na sodišču, ker ... je uprl miličniku. Toliko ... sledic zaradi popi-... rja...

Franc S. je v Goriški ... dvakrat udaril Vlada ... in mu zbil zob. Franc bo ... moral k sodniku za prekr-... se. Vlado pa lahko vloži ... sebnostjo zaradi izgub-... enega zoba.

Pavel B. rad naredi ... kšen kraval, še posebej, ... je okorajžen z maligani. ... prejšnji teden je razgraj-... razbijal v trgovini »Vo-... jna« v Celju. Ker je bil ... vel že obsojen zaradi na-... ništva, so ga miličniki to-... spet ogradili.

Milan K. iz Stanetove ... je skupil v gostilni ... velbom. Tam naj bi ga ... padla dva neznanca. Mi-... ga so odpeljali v bolnišni-... napadca pa sta zbeža-... Miličniki so nekaj po-... tovov o napadalcih že do-... tako da računajo, da se ... do kmalu srečali z njimi.

Slavko B. iz Gregorči-... ve ulice, sicer pa zdomec, ... je prejšnji teden spore-... l z ženo in v jezi precej ... moliral stanovanje. Slav-... je prespal pri milični-... v prostorih za trezne-... kjer ni takšnega pohi-... ra, da bi lahko naredil ... natno škodo, potem pa so ... odpeljali k sodniku za ... prekrške.

S. Š.

Priznanja ob dnevu varnosti

V vsej republiki so bile številne slovesnosti ob 13. maju, dnevu varnosti, ki smo ga letos praznovali ob 44-letnici ustanovitve varnostnih sil. Letos je bila osrednja slovesnost na našem območju v kulturnem domu v Slovenskih Konjicah, pripravila pa sta jo konjiška občinska skupščina in celjska Uprava za notranje zadeve.

Ker je bil sprva najavljeni slavnostni govornik Štefan Korošec zadržan, je govoril dr. Emil Rojc, član CK ZKS in direktor politične šole v Kumrovcu. Emil Rojc je med drugim poudaril, da so organi za notranje zadeve v vseh teh 44 letih z zavzetim delom in izkušnjami pripomogli, da so se ohranile pridobitve naše socialistične revolucije, v govoru pa se je dotaknil tudi sedanjih družbenih in gospodarskih razmer pri nas.

Kulturni program na slovesnosti je bil v domeni Konjičanov. Predstavili so se moški pevski zbor »Ivo Štruc«, recitatorska skupina DPD Svoboda, »Kvartet bratrancev« in plesna skupina »Dioniz«.

Na slovesnosti v Sloven- skih Konjicah so podelili tudi priznanja delavcem orga- nov za notranje zadeve in drugim, ki so dali večji prispevek k uspešnemu delu pri izgrajevanju sistema družbene samozaščite, krepitvi enotnega varnostnega sistema ter širjenju varnostne kulture.

Red zaslug za narod s srebrno zvezdo sta dobila Niko- laj Malus in Milan Trbulin, Red dela s srebrnim vencem Jože Kotnik, Ivan Paul, Sta- nislav Soršak in Drago Vorn- šek, Medaljo zaslug za narod pa Alojz Miklavc. Podelili so tudi priznanja organov za

notranje zadeve. »Plaketo varnosti« so dobili Vlado Gorjup, Janez Zahrastnik in Herman Rigelnik, zlati znak organov za notranje zadeve Jožica Germovšek in Drago Kunej, srebrni znak pa Du- šan Čater, Nada Mirnik, Vin- cencij Pintar, Maks Veniger, Drago Vornšek, Matjaž Na- tek in Leopold Ribič. Podeli- li so še 28 bronzastih znakov. Dobili so jih: Avgust Anžič, Anton Bastl, Zdenka Bider- man, Albin Deučman, Flori- jan Erjavec, Milan Feldin, Anton Ferme, Ljubo Kotar, Alojz Miklavc, Edvard Mlač-

nik, Peter Plešivčnik, Bran- ko Prah, Anton Retko, Ivan Ržen, Stanislav Skubic, Avrelj Sfiligoj, Niko Vihar, Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu SO Moz- irje, komite za SLO in DS Rudnika lignita Titovo Vele- nje, Franc Gajšek, Stane Malgaj, Viljem Jelen, Bran- ko Mihevc, Viktor Novak, Anton Šoštarič, Andrej Stei- ner, Alojz Tirgusek in Var- nost - Tozd Varovanje pre- moženja Celje. Poleg tega so podelili še osem pismenih pohval organov za notranje zadeve. S. ŠROT

Gnojnica v potoku

Prejšnji ponedeljek je prišlo do pomora rib v Globin- skem potoku, ki je sicer gojitveni potok ribiške družine Podčetrtek-Sotla.

Kot je pokazala preiskava, je bližnji kmet v Veračah praz- nil greznico na svinjski farmi in v potok zlil tri 3000-litrske cisterne gnojnice. Koncentracija gnojnice je bila tako velika, da so ribe poginile v potoku v dolžini enega kilometra.

Eksplodija v stanovanju

V soboto popoldne ob 13.30 uri je želel Jelko Pesjak v stanovanju v Ulici Bačke Palanke v Žalcu prižgati plin- ski štedilnik; takrat pa je nastala močna eksplozija in Pesjaka je vrglo v nasprotno steno.

Komisija je ugotovila, da je eksplozija nastala zaradi uha- janja plina na plinskem štedilniku. Dva dni prej je sicer delavec celjske Plinarne (ki pa ni pooblaščen za taka dela) zamenjal plinsko instalacijo na štedilniku, očitno pa dela ni opravil dobro. Jelko Pesjak se je v eksploziji lažje ranil, nastalo pa je za 500 tisoč dinarjev grotne škode.

PROMETNE NESREČE

Prehitro na mokri cesti

V petek popoldne je prišlo do čelnega trčenja osebnih avtomobilov v naselju Obrež- je pri Zidanem mostu. Vozilo 59-letnega Jožeta Ržišnika iz Kisovca pri Zagorju je na mo- kri cesti zaneslo v levo, ker naj bi vozil prehitro (voznik trdi, da mu je razneslo pnevmati- ko). Tako je čelno trčil v osebni avtomobil, ki ga je iz nasprot- ne smeri pripeljal 29-letni Mar- ko Fele iz Loke pri Zidanem mostu. V nesreči sta se huje ranila voznik Marko Fele in so- potnik v Ržišnikovem vozilu, 40-letni Rudi Klančičar iz Za- gorja, lažje pa voznik Jože Ržišnik in njegova sopotnika Franc Hudi iz Zagorja ter Jože Razpotnik iz Kisovca. Na vozi- lih je nastalo za štiri milijone dinarjev materialne škode.

Izsiljeval prednost

V petek zvečer, malo pred 23. uro se je pripetila huda prometna nesreča v bližini

Podčetrka, pri odcepu z ma- gistralne ceste proti Harininu Zlakam, kjer je 48-letni voz- nik osebnega avtomobila An- ton Špiljar iz Zagorskih sel, ki je pripeljal po stranski ce- sti, izsiljeval prednost pred voznikom osebnega avtom- obila, 19-letnim Gregorjem Fi- lipičem iz Sopot pri Podče- trku. Filipič se je umikal v le- vo, vendar trčenja vseeno ni mogli preprečiti. V nesreči so se huje ranili voznik Gregor Fi- lipič in njegovi sopotnici, 17- letni Valerija S. iz Virštanja ter Benja G. iz Imenega, lažje pa še sopotnica, prav tako 17-let- na Darja Š. iz Virštanja ter voz- nik Anton Špiljar in njegov so- potnik Ivan Boršič iz Zagor- skih sel.

Pri rdeči luči v križišče

Prejšnji četrtek je 56-letna kolesarka Albina Savski iz Celja zapeljala v križišče Ma- riborske in Kidričeve ceste v Celju pri rdeči luči na sema- forju. Zaradi tega je vanjo trčil s tovornjakom 38-letni Jože Mumelj iz Dravograda. Kole- sarko so huje ranjeno odpeljali v bolnišnico.

Nepravilno zaviljanje

Na magistralni cesti pri Kapli vasi je prejšnji četrtek 65-let- na kolesarka Marija Kos iz Ponderja zavijala v levo, ne da bi nakazala spremembo smeri. Za njo je z osebnim av- tomobilom pripeljal 67-letni Slavko Pipuš iz Radovljice. Ker je tudi Pipuš vozil nekoli- ko prehitro, ni mogel pravo- časno ustaviti.

Mopedistka izsiljevala prednost

V Pristavi je 16-letna vozni- ça kolesa z motorjem Marjana Š. iz Sv. Eme pripeljala s stranske na glavno cesto, ne da bi se prej prepračila, če je cesta prosta. Iz mestinjske smeri je takrat pripeljal z oseb- nim avtomobilom 36-letni Vili- jem Skale iz Celja, ki je zaviral in zaviljal v levo, vendar mu vseeno ni uspelo preprečiti ne- sreče. Huje ranjeno voznico so odpeljali v celjsko bolnišnico.

KADROVSKA SLUŽBA

DO »VLADO BAGAT« TOZD TRGOVINA ZADAR,

objavlja
oglas za dela in naloge

servisiranje šivalnih strojev

servisna delavnica Maribor
področna delavnica Celje
- 1 delavec za nedoločen čas

POGOJI: VKV ali KV precizni mehanik, strojni tehnik ali elektrotehnik, oziroma V ali IV stopnja usmerjenega izobraževanja strojne ali elektro stroke

Opravljen izpit »B« kategorije.
Oglas traja 8 dni po objavi.

Prošnji priložite dokazila o izpolnjevanju pogojev na naslov DO »VLADO BAGAT«, TOZD TRGOVINA ZADAR.

Sklad stavbnih zemljišč občine Celje

razpisuje
na podlagi 52. in 53. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS 18/84)

JAVNI NATEČAJ

za oddajo stavbnega zemljišča za gradnjo poslov- nega objekta - etažne trgovine ob Savinovi ulici v Celju.

Predmet javnega natečaja je stavbno zemljišče, del parc. št. 2270/2 s približno izmero 815 m², vl. št. 1553 k.o. Celje.

Na zgoraj cit. stavbnem zemljišču je po ZN Staro mestno jedro (RC TOZD Planiranje št. proj. 9/83) predvidena gradnja poslovnega objekta - etažne tr- govine (možna bruto etažna površina 2500 m²). Zazi- dalni pogoji objekta so razvidni iz ZN, ki je interesen- tom na vpogled pri Zavodu občine Celje za planira- nje in izgradnjo, Aškerčeva 15/III.

1. Natečaja se lahko udeležijo vse zainteresirane pravne osebe.
2. Pismene vloge je potrebno vložiti v roku 15 dni od objave natečaja - na naslov: Sklad stavbnih zemljišč občine Celje, Aškerčeva 15, Celje - s pripisom »za natečaj - Savinova«.
3. V vlogi mora biti navedeno: ime in sedež firme, pooblaščen odgovorna oseba pravne osebe, dejavnost oz. poslovni predmet, namen za katerega bi se uporabljala novogradnja ter izjava, da se sprejemajo vsi razpisni pogoji ter priloženo dokazilo o plačilu 10% varščine od vrednosti stavbnega zemljišča in ustrezni sklep delavskega sveta.
4. Pravočasne in pravilno sestavljene vloge, bo obravnavala posebna komisija za oddajo stavbnega zemljišča v 30. dneh po poteku 15-dnevnega priglasitvenega roka.
5. O izbiri najustreznejšega ponudnika, v smislu izpolnjevanja pogojev po ZN in natečaja bo komisija obvestila vse ponudnike.
6. Stavbno zemljišče se odda proti plačilu cene tega zemljišča, ki znaša 4.873 din/m² ter prispevka k stroškom za pripravo in opremljanje stavbnega zemljišča, ki znaša 873.791 din/m², kar zneso skupno 716.111.160 din, v kar pa niso zajeti stroški arheolo- škkih izkopavanj, ki jih mora investitor poravnati v de- janski višini.
7. Zemljišče je opremljeno z: vodovodom, kanali- zacijo, plinskim omrežjem, elektroomrežjem, PTT omrežjem in cesto do meje funkcionalnega zemlji- šča.
8. Pravico uporabe za gradnjo pridobi investitor v roku, ki bo določen s pogodbo o oddaji stavbnega zemljišča, ki jo je dolžan inv. podpisati v roku 15 dni po sklepu komisije o izboru ponudnika.
9. Investitor je dolžan zgraditi objekt v roku 24 mesecev po pridobitvi pravice uporabe zemljišča. Po preteku tega roka lahko upravljalec stavbnega zemljišča odvzame zemljišče ter se v takem primeru vrne investitorju vplačana odškodnina s 7,5% obrestmi.
10. Komisija si izrecno pridržuje pravico, da v primeru več ponudb možnih investitorjev in ob oceni, da se lahko v objektu smotrno uredi in uskladi dejavnost več investitorjev, objekt oz. zemljišče dodeli po deležih, o čemer bo posebej dogovorjeno na posebnem sestanku o uskladitvi interesov med investitorji in Skladom.
- Glede na to lahko zainteresirane pravne osebe poda- jo ponudbe tudi variantno (ali cel objekt ali posa- mezne funkcionalne dele), predvsem pa z opisom dejavnosti po površinah in potrebnih komunalnih priključkih.
11. Prednost imajo dejavnosti, ki se smiselno naj- bolj vključujejo v kompleks tržnice.
12. V primeru enakovrednih ponudb ima prednost tisti ponudnik, ki položi višjo varščino od predpi- sane.

**ZOŠ - TOZD PIONIRSKI DOM
»Cvetke Jerinove« CELJE**

V času od 14. 6. do 28. 6. 1988 in 30. 8. do 28. 9. zaposlimo

glavnega kuharja

v celjskem počitniškem domu v BAŠKI na otoku Krku;

V času do 7. 6. do 26. 9. 1988 - možno je tudi za posamezne izmene - zaposlimo pomočnika glavne- ga kuharja v celjskem počitniškem domu v BAŠKI na otoku Krku.

Prijavite se osebno v Pionirskem domu od 26. 5. 1988, vsak dan od 8.00 do 12.00 ure.

KDOR IŠČE - TA NAJDE

Poslovalnici TEKSTIL iz Laškega in Rimske Toplice - tehnični oddelek - vam priporočata in nudita

nakup pohištva na obročno odplačevanje - brezobrestno do šest mesecev.

MERX POTROŠNIK CELJE

Pri POTROŠNIKU
vedno UGODEN NAKUP
kuhinjskega in sobnega
pohištva.

bodeči NOVI TEDNIK

Ohladitve ponavadi pridejo s severa in vzhoda. Zdaj smo dobili hladno prho iz - zahoda. Zadosti so jim že besede naše lepe - zdaj zahtevajo ostre že ukrepe! pa ne po naše, po domače: takoj v srce - v naše plače!

SAJ VČASIH ŠE ZAPIHA KAK VETER,
PRAVEGA PREPIHA PA NI!

Regres

Pri nas je vse več ljudi, ki bi potrebovali regres za dopust vsak mesec.

Pa ne za dopust - za preživetje.

Dobili smo nov dokaz, da je denar res sveta vladar. Mi ne popustimo ne pred vzhodom, ne pred zahodom - pokleknili pa smo pred mednarodnim monetarnim skladom.

Bomo jedli s paličkami?

Enake možnosti za vse

Z ukrepi gospodarske učinkovito pripravljamo na ranosti v gospodarstvu

Morda bo tudi tako - zagotovo pa ne bomo več jedli z veliko žilco!

Raketna pomoč

Iz Celja naj bi kmalu prišle nove rakete proti toči. Pravijo, da bodo učinkovitejšje od sedanjih, ki jih imamo pri nas.

Bodo tako učinkovite, da bodo tudi razgnale črne oblake nad nami?!

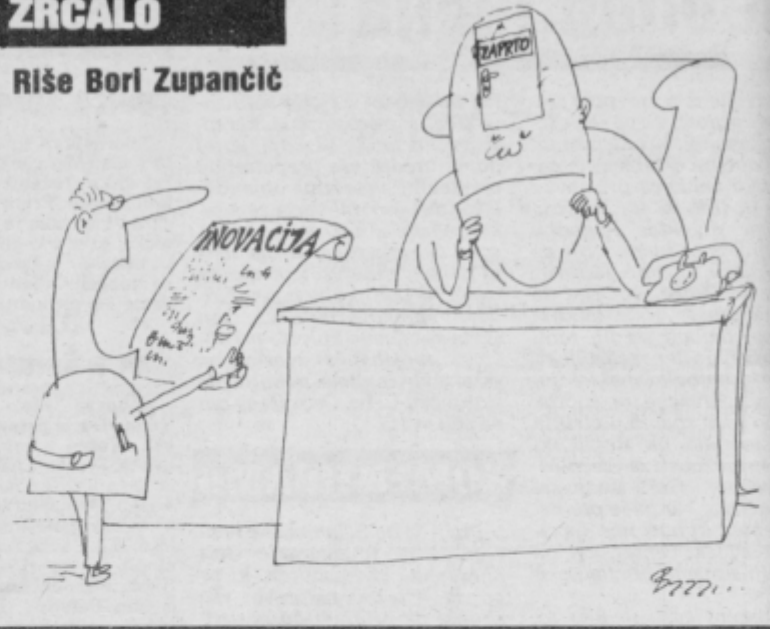
Bo bolje?

Štirska železarna je uknila proizvodnjo traktorjev - zdaj se loteva modernih platišč za avtomobile.

Upajmo, da bodo s temi bolje »vozili«.

ZRCALO

Riše Borl Zupančič

- Vse več je vlomov, ko storilci odnašajo najrazličnejše orodje
- Pa še naj kdo reče, da ljudem ni do dela!

Maščevanje

Celjska toplotna oskrba bo morala občanom vrniti preveč plačano ogrevanje. Tega obvestila pa se stanovalci niso nič kaj veselili, saj so zadnje dni (zaradi tega?) preživeli na mrzlem, čeprav naj bi ogrevalna sezona trajala do 15. maja.

Tudi jeza jih ni ogrela!

Četrtri

Imamo tri ledene može. Mnogi pravijo, da bi jim mi lahko dali še četrtega!

Že prav, da imamo dan varnosti in ga tudi primerno slovesno slavimo. Saj smo vse bolj ogroženi!

V širino

Celjski partijski koledar meni, da je treba tvegati vrnostno-politično obojnostno obravnavati širino.

Kljub oznaki »zaupanje« naj bi o njej spregovorili tudi delegati občinske skupščine.

Ne vemo, ali je to zaupanje, ali naj bi v večjo širino izstrahovali da se bo tudi ta problematika bolj širila.

Čudno

Čudi me, da naši RTV Ljubljana ob 30-letnici ni poslalo čestitko in zahvalo tudi naše zdravstvo, ko vendar zaradi njih precej prihrani.

Saj jim tako uspešno zmanjšuje predpisovanje uspavalnih tablet.

Vse je bežalo od zidu, medtem ko so si najbolj opečeni v blaznih bolečinah suvali nože v prsi in si sami zadajali smrt.

Svarupiču je bilo jasno, da tako pač ne sme napadati mesta. Žal mu je bilo ljudi. Zato je poslal takoj v gozde tesačev, da so podirali drevesa. Iz hlodov je postavil nekaj stolpov nasproti mestnemu zidovju na vzhodni strani. Hkrati je dal graditi dve premikajoči se strelci v podobi bizantinske želve. Ko je bilo v treh dneh do zidovja dovršeno, je razpostavil po teh strehah najboljše lokostrelce, ki so začeli s silnimi loki sipati toliko strelcev, da so stolpe in ozidje, da so slabo oboroženi meščani bežali in se skrivali pred smrtonosno ploho. Zaeno so pririnjili v valjih »želve« do vrat in naslonili strehi k zidu. S stolpov so branilci valili nanje debelo kamenje, ulivali kropo, toda streha je bila tesana iz debelih brun in se ni udala pod težo kamnov. Tudi so strelice pregnale branitelje, z ozidja in sekire pod želvami so začele stresati in dolati sti težka, okovana vrata. Vso noč so delali, vso noč so kopal in sekali. V jutro je zazevala rana, vrata so odprala hala, tečajji so se podali, zapahi odleteli, vojska je dobila vhod v trdnjavo. Iztok se je umaknil, tolpa je vdrla skozi zid in zaeno plezala po lestvah od vseh strani v mesto. Branitelji so obupali in se poskrili po hišah. Slovenci so divjali in do noči pomorili vse, razdejali, kar so dosegli in na večer v pretoriju zažgali velike ognje ter darovali Perunu.

To noč so Slovenci prvič slavili bojno slavje na obali Egejskega morja, prvič so poslušali šepetanje valov in v jutro jim je vzšlo sonce tako zmagovito in veselo kakor njih dedom še nikoli prej.

Begunci iz Topera so pripluli v Solun in z grozo govorili o barbarih, ki imajo urejeno vojsko, silno in število, da prehodi lahko z njo Helado. Stanovalci so se razburili, posadka je razposlala oglednike, ugledni meščani so zakopavali dragocenosti v kletih in zapuščali mesto.

FRAN SALEŠKI-FINŽGAR

69

II. del

Pod svobodnim soncem

Po obzidju se je blestelo šlemov in oklepov. Na stolpu pri vratih je stal sam Rustik in motril z zasenčenimi očmi prihajajoče zbone Slovenov. Ko je presodil moč, ko je videl divji nered, gole prsi, vihrajoče lasé, tu in tam zvežen šlem na glavah barbarov, mu je legel porogljiv nasmeš krog ustnic. Z levico si je segel preko prsi, kakor bi rekel: »Ba, ne boste predrli naših oklepov, psi barbarski!«

Jarožir je ustavil tolpo toliko pred stolpom, da jih niso dosegle strelice, ki so začele frčati z obzidja. Slovenci so se kolebali po tleh od smeha, nekateri skakali po zapicene strelice, jih pulili iz zemlje in jih prožili z izbornimi loki nazaj, da so mnoge zasičale čez obzidje, kjer so se jim vojaki in zvedavi meščani strahoma ogibali. Vselej se je ob takem prizoru razlegel krohot med Slovenci in nove strelice so prifrčale prav na stolp in celo ranile nekaj vojakov. Divji krik je spremil tako puščico in tolpa se je čedalje bolj zabavala.

»Pridite, želve pisane, da vam slečemo železne srajce! Dajte svoje črepinje pod zob naših sekir! Dajte in pridite iz krtove zemlje! Sicer vam zapalimo hišo, kakor jázbino! Na Peruna, na kolec vas nabodemo, kakor smo vaše brate, bežeče polhe, poljske miši. Da, da, miši ste, Bizantinci. V morje vas pahnemo kakor žabe v lužo!«

Nove plohe strelc so pokrile obzidje, da je marsikateri zajechal in se opotekel. In vnovič so se jim rogali Slovenci in jih zasmehovali.

Rustika je trl gnev. S stolpa je motril neprenehoma v daljavo in čakal novih barbarskih čet. Ni jih bilo. Hipoma se je odločil. Ročno je zginil njegov zlati šlem s stolpa, zazvenele so trobente in rogovi, z ropotom so zazevala vzhodna vrata in proti Slovenom je udrla strogo urejena legija hoplitov. Z obzidja so se umaknili vojaki, vsa posadka je udarila na izpad.

Stotine sekir in kopij je zažvižgalo po zraku in se zarilo med legijo. Ali zazvenele so trombe, mogočen klin, odet v jeklo in železo, se je zapodil proti barbarom.

Tedaj se je zaobrnila tolpa in bežala kakor plaha zverjad na vse strani. Bizantinci so jih gnali navdušeni, pehali za njimi kopja, kjer se jim je ustavila četa, jo naskočili, porazili nekaj barbarov, druge zapodili v beg. Z ozidja jih je spremljal zmagoslavni krik meščanov, vikanje žensk in otrok. Rustik pa je gonil srdit in ponosen stotine barbarov vedno dalje in dalje v tesne soteske, upajoč, da jih tam zgrabi stisnjene in poseka kakor pse do zadnjega moža.

Toda nenadoma so zadoneli rogovi Slovenov in Antov. Od vseh bregov, z vseh strani, iz gozdov in sotesk je zagrmelo s silno jeko. Rustik je obstal okamenel. Niti za hipec ni premišljal, kaj pomenijo ti glasovi.

Spoznal je ukano barbarov. »Nazaj! V Toper!« To povečje so glasile troblje. Legija se je strnila in v bežečem koraku hitela proti mestu. Toda bilo je prepozno. Največja sila Slovenov z Iztokom na čelu jim je udarila v bok in razklala vrste. V obraz je legiji planil Rado, za hrbet navalil Jarožir z bežečo tolpo, ki se je vrnila.

Po obzidju se je razlegel jok žensk in otrok. Mesto je poplavlila zmešnjava. Nekaj bogatih družin je ubežalo na ladje, za njim so hiteli reveži, ali bogatini so jih pehali iz čolnov v morje, da se niso potopile preobložene šajke. Stotine ljudi se je borilo z valovi, klicali so na pomoč, toda bogati jadrnici sta sprejeli samo svoje; dvignili so sidro in zapluli proti Solunu.

Pred Toperom je medtem ponehal bojni metež. Od vse legije je bežalo nekaj deseteric vojakov brez cilja in še te so gonili drzni Slovenci do trde noči. Vsi drugi so obležali mrtvi ali mrli in vzdihali z boleščjo na okrvavljenih licih. Slovenci in Anti so bili izmučeni, da se po boju niso oglasile davorije in da si sam Iztok ni upal gnati borcev nad mesto, ki bi ga spočiti zlahka zajeli v splošnem strahu in grozi.

Zagoreli so sicer ognji, pa naglo pogasnili. Vojska je pala v grobni sen.

Iztok je bil vesel zmage. Čudil se je četam in njegovo zaupanje v moč vojske je doseglo vrhunec. Sklenil je, da takoj drugi dan razruši mesto - in potem...

V sanjah je objel Ireno in svatoval sladko svatbo v Solunu.

V zgodnje jutro so se zbrali vojščaki krog Iztoka. Dasi so pogrešali mnogo tovarišev, so bili vendar veseli in čutili zadosti moči, da zgrabijo in razsujajo Toper. Spleli so takoj lestvice, nasekali debel in naskočili ozidje na vzhodni strani. Toda Toper ni bil nepripravljen. Meščanska legija je jasno spoznala, da si mora pomagati sama. Zapahnili so skrbno vrata in se postavili na ozidje.

Ko je prihrumela prva četa Slovenov in začela plezati na ozidje, se je ulila reka vrelega olja na gole barbore, curkji goreče smole so jih obrizgali, da so se cele gruče tuleč in rigajoč zakotalile pod ozidje.

»Nazaj!« je kriknil Iztok.

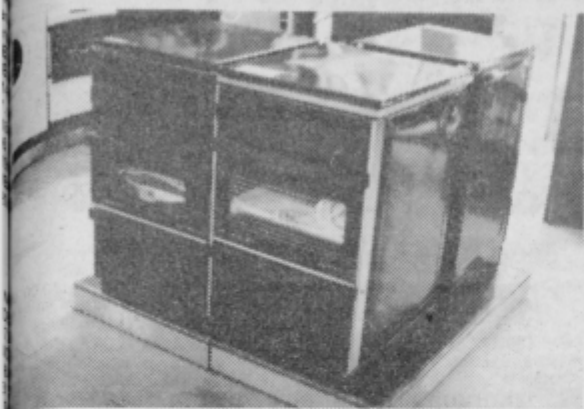
KOVINSKA INDUSTRIJA VRANSKO p.o.
63305 VRANSKO

Proizvodni program:

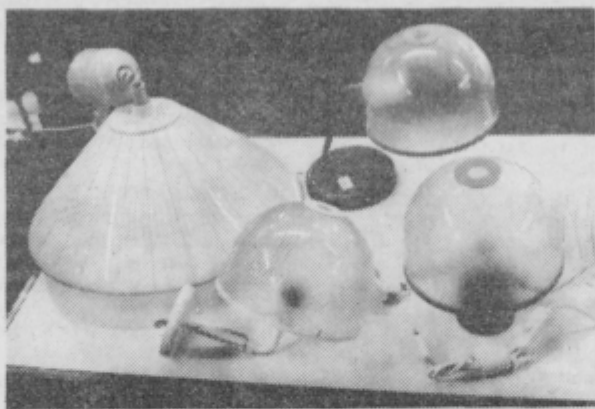
1. Kotli na tekoča goriva in plin moči od 0,15 do 7 MW	5. Trajnožarni štedilniki za centralno ogrevanje od 7-100KW
2. Kotlarne na lesne odpadke in žagovino (suhomokro) od 0,15-7MW (od pnevmatskega transporta - silosa doziranja - zgorevanja do dimnika)	6. Sobne peči - kamini, moči od 3-75KW
3. Trajnožarni kotli za centralno ogrevanje moči od 7-10 KW	7. Ekonom kotli (brzoparilniki) velikosti do 220 litrov
4. Naprave za uporabo odpadne toplote in sežig	8. Kotli za žganjekuho
	9. Odsesovalne in odpraševalne naprave
	10. Kovinske konstrukcije in procesna oprema
	11. Hidrofori in škripci za ladje

ekološko nevarnih odpadkov

Obiščite v... ELEKTRU

Tokrat lahko v prodajalni Elektro dobite na potrošniški kredit peči na trdo gorivo. Novost pa so lestenci iz Italije. Obiščite Elektro in ne bo vam potrebno po nakupih na zahod.

KOVINOTEHNA tozd tehnična trgovina

PREMO V KINO

UNION
25. 5.: SMRTONOSNO
PROŽJE - ameriški film
UNION
21. 5.: PLES NA VODI
jugoslovanski film
23. 5.: dalje ZAROTA
SAN FRANCISCU - ame-
riški film
METROPOL
22. 5.: MASČEVANJE ZA
POSILSTVO - argentinski
film
25. 5.: DOBER TEK
ameriški film
23. 5.: dalje PRIROČNIK
KA SEKS - ameriški film
finski program
5.: KUŠCAR MATIJA
madžarski film
DOM
25. 5.: TRINITA - ameri-
ški film
VOJNIK
5.: VRNITEV NAVAJO
GROMA - italijanski film
LJUBEČNA
5.: BITI ALI NE BITI
angleški film
ZREČE
5.: LADY CHATTERLY
ameriški film
in 23. 5.: OREL PRAVICE
ameriški film
5.: ZMAJEVA IGRA
hongkonški film
5.: RAMBO MASČEVA-
LEC - ameriški film
ZALEC
5.: ZNAK ZA NEVAR-
NOST - ameriški film
in 22. 5.: KOBRA - ameri-
ški film
5.: BITI ZALJUBLJEN
ameriški film
5.: BOTER - 2. del - ame-
riški film
PREBOLD
5.: NEWYORSKE NOČI
ameriški film
5.: PRAVE STRASTI
ameriški film
5.: ZNAK ZA NEVAR-
NOST - ameriški film
5.: BITI ZALJUBLJEN
ameriški film
POLZELA
5.: PRAVE STRASTI
ameriški film
5.: NEWYORSKE NOČI

22. 5.: AVTOSTOPAR - ka-
nadski film
24. 5.: KOBRA - ameriški
film
KINO LIBOJE
21. 5.: BOTER - 2. del - ame-
riški film
KINO GRIZE
22. 5.: BITI ZALJUBLJEN
ameriški film
KINO VRANSKO
22. 5.: NEWYORSKE NOČI
ameriški film
25. 5.: KOBRA - ameriški
film
REDNI KINO TITOVO
VELENJE
19. 5.: DEKLIŠKI INTER-
NAT - ameriški film
20. 5.: PRVI NA POTEZI
ameriški film
20. 5. ob 22. uri: CARSTVO
CUTIL - japonski film
- NOČNI KINO
21. in 22. 5.: VOHUNI KOT
MI - ameriški film
23. 5.: ZMAJ BRUCE LEE
- hongkonški film
24. 5.: HOKUS POKUS
ameriški film
25. 5.: ROJEN VOJAK - ame-
riški film
KINODOM KULTURE
23. 5.: ŽIVLJENJE DELAV-
CA - jugoslovanski film
- FILMSKO GLEDALIŠČE
24. 5.: POLNOČNI KAVBOJ
ameriški film
KINO ŠOSTANJ
21. 5.: DEKLIŠKI INTER-
NAT - ameriški film
22. 5.: PRVI NA POTEZI
ameriški film
23. 5.: VOHUNI KOT MI
ameriški film
25. 5.: ZMAJ BRUCE LEE
- hongkonški film
KINO ŠMARTNO OB PAKI
20. 5.: DEKLIŠKI INTER-
NAT - ameriški film
24. 5.: VOHUNI KOT MI
ameriški film
KINO ŠKALE
22. 5.: VOHUNI KOT MI
ameriški film
KINO MOZIRJE
19. 5.: MOJSTER IN KREM-
NE REZINE - jugoslovanski
film
21. in 22. 5.: POKLIC KO-
MANDOS - ameriški film
24. 5.: KRALJ DISCA - ame-
riški film
KINO JELKA NAZARJE
21. in 22. 5.: NE UBIJAJ,
RAZEN... - ameriški film
25. 5.: MOST, KI NE VODI
NIKAMOR - ameriški film
KINO ŠENTJUR
21. in 22. 5.: V KREMLJIH
VOHUNA - hongkonški film
KINO ŠMARJE
19. in 20. 5.: KOKON - ameri-
ški film
21. in 22. 5.: IŠČE SE ŽIV
ALI MRTEV - ameriški film
KINO ROGAŠKA SLATINA
19. 5.: in 20. 5.: MORAM
VPRAŠATI MAMO - ameri-
ški film
19. in 20. 5.: OBSOJENI - ju-
goslovanski film
21. in 22. 5.: SKRIVNA OBO-
ŽEVALKA - ameriški film
23. 5.: NORA INVAZIJA NA
KALIFORNIJO - ameriški
film
24. 5.: ŠTUDENTSKE
ZGODBE - ameriški film
KINO SLOVENSKE KONJICE
19. 5.: M.A.S.H. - ameriški
film
20. 5.: MISIJON - angleški
film
21. in 22. 5.: NORA ODPRA-
VA - 4. del - hongkonški film
24. in 26. 5.: TEKMA
S SMRTJO - ameriški film

KLIC V DUŠEVNI STISKI

916

med 15. in 22. uro vsak dan

ZŠAM ZALEC

SOFRERSKA
BOMBOLA
očica ob Savinji
vrtopoligon

traktor, 4 avtomobili,
glavnih in več sto drugih do-
delja, 22. 5. 1988, ob 14. uri

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi
dragega moža, očeta in dedka

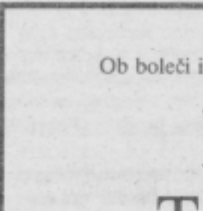
FRANCA KOVAČIČA st.

iz Kumerdejeve ulice,

se iskreno zahvaljujemo vsem znancem in svojcem za daro-
vano cvetje in vence, duhovniku za tolažilne besede ob od-
prtem grobu ter DO »Cinkarna« Celje za nagovor. Posebna
zahvala velja tudi negovalki Jožici za marljivo pomoč ob
njegovi dolgotrajni in težki bolezni.

Žalujoči:

žena Katarina, hčerka Olga z možem Danijem in ostalo
sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in brata

IVANA TAUSEŠA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga v tako velikem šte-
vilu spremljali na njegovi zadnji poti, darovali cvetje in izre-
kli sožalje. Iskrena hvala DO Žična, govorniku in duhovni-
ku za izrečene tolažilne besede.

Žalujoči:

žena, sinovi in hči

ZAHVALA

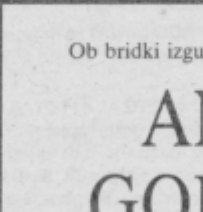
Ob nenadni izgubi ljube mamice

JOŽICE ČEPIN

se zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem za darovano
cvetje in pomoč.

Žalujoča

hčerka in sin z družino

ZAHVALA

Ob bridki izgubi drage mame, stare mame in babice

ANTONIJE GOLOGRANC

iz Blagovne

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prij-
ateljem, znancem, Komunalni Celje in Društvu upokojencev
iz Vojnika za vso izkazano pomoč, izrečena sožalja, darova-
no cvetje, vence, maše ter za številno spremstvo na njeni
zadnji poti.

Topla zahvala pevcem za odpete žalostinke in župniku za
opravljen obred in ganljive besede ob odprtem grobu.

Vsi njeni!

ZAHVALA

Ob prezgodnji in nenadomestljivi
izgubi naše drage žene in mame

CIRILE PLAJH

Iz Trnave

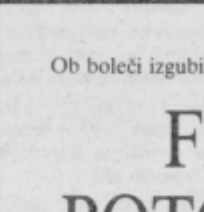
se iskreno zahvaljujemo vsem dobrim sosedom, sorodni-
kom, prijateljem, sodelavcem iz TT Prebold, znancem in
vsem, ki ste bili v najtežjih trenutkih z nami, nam pomaga-
li, izrazili sožalje in prekrili njen prezgodnji grob s cvetjem.
Posebno se zahvaljujemo župniku iz Gomilskega za iskrene
in tolažilne besede ter opravljen cerkveni obred.

Vsem naša iskrena hvala.

Žalujoči:

mož Tone, hčerki Anica in Marina, Bogdan in Zlatko

TRNAVA, maj 1988

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta ter starega očeta

FRANCA POTOČNIKA st.

iz Ložnice pri Celju,

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in
sosedom, ki so ga pospremili na zadnji poti. Posebna zahva-
la upravi Doma Nine Pokorn na Grmovju, dr. Lipičnikovi,
dr. Krajncu, sestram in ostalemu strežnemu osebju. Iskrena
hvala družinam Pavič, Dornik, Knez in Skale. Enaka hvala
za cerkveni obred.

Žalujoča:

žena Poldka v svojem in v imenu vsega sorodstva.

ZAHVALA

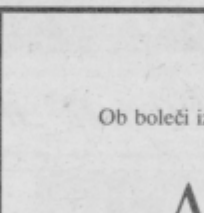
Ob boleči izgubi dragega moža, očeta
in starega očeta

JOŽETA VAJSENBAHA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem, ki
so ga spremlili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljuje-
mo dr. Janezu Tasiču za dolgoletno zdravljenje in bolniške-
mu osebju za nego na domu.

Žalujoči:

žena Minka in sin Erih z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža in očeta, starega očeta

ANTONA UDOVČA

Hvala vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani in
nas tolažili. Posebna zahvala vsem zdravnikom Internega in
intenzivnega oddelka, medicinskemu in strežnemu osebju
bolnišnice Celje, ki so se trudili pri zdravljenju, hvala dru-
ženopolitičnim organizacijam Celja za izraze sožalja, občin-
skemu odboru ZB Aljažev hrib, govornikom, lovcem in ro-
gistom ter čebelarjem kluba Maksa Perca, Kovinotehni,
praporščakom, vsem ki so poklonili prelepo cvetje, in vsem
ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

VSI NJEGOVI

TV Gorenje, star 4 mesece, prodam. Telefon (063) 776-988.

SPORTNI REKVIZITI

POČITNIŠKO prikolico prodam. Tel. popoldan 35-134.

VALI

MA, zebre, star eno leto, mi prodam. Slavko Verdev, Gungvar 65, Griže.

AVTOMOBILSKO prikolico, novo in fasadni pesek Kamnik, prodam. Čvan, Polzela 107 b, tel. 721-324.

V SPOMIN Mineva leto kar te ni med nami draga žena, mami in omica

MAGDALENA MASTNAK Hvala vsem, ki obiskujete njen grob. Žalujemo: mož Miha in hčerke

STANOVANJA

USLUŽBENKA z enoletnim otrokom išče stanovanje v Celju ali okolici. Tel. 31-511, int. 45.

LIKARICO zaposlim redno ali honorarno. Telefon 772-037.

V času od 7. junija do 25. septembra 1988 zaposlimo

pomočnika glavnega kuharja v celjskem počitniškem domu v Baški.

RAZNO

ZAMENJAM garažo na Otoku za garažo v Novi vasi. Telefon 31-330.

Titovo Velenje Umrli so: Amalija Golavšek, upokojenka iz Šešč pri Preboldu, Ivana Felicijan, upokojenka iz Arnač in Franc Zivic, upokojenec iz Skal.

POROKE

Celje Zakonsko zvezo je sklenilo 13 parov, od teh: Peter Vrsk iz Ivence in Mira Antloga iz Gotovelj, Cvetko Razgor in Jerneja Novak, oba iz Celja ter Branko Srebočan iz Brezove in Brigita Škorjanc iz Šmartnega v Rožni dolini.

Laško Zakonsko zvezo je sklenilo šest parov od teh: Rihard Šolinc iz Rakovec in Mihelca Jurkošek iz Požnice, Ivan Planko iz Male Breze in Margareta Bezgovšek iz Olešč, Jernej Zakrajšek iz Migolice pri Trebnjem in Irena Gorišek iz Spodnje Rečice, Viktor Kranjc in Stanka Gorišek, oba iz Rifengozda, Milan Kopriva iz Blatnega vrha in Nada Špan iz Obrežja pri Zidanem mostu ter Branko Medvešek iz Močilnega pri Radečah in Marija Gaber iz Pletovarja pri Šentjurju.

ROJSTVA

Celje Rodilo se je 51 dečkov in 34 deklic.

SMRTI

Celje Umrli so: Ladislav Bračun, 57 let iz Rogaške Slatine, Matilda Krivec, 81 let iz Celja, Marija Kožuh, 88 let iz Šmiklavža, Viktor Zajšek, 60 let iz Višnje vasi, Josipa Mikša, 85 let iz Prišlina, Anton Mlinar, 83 let iz Ljubnega, Franc Vindiš, 74 let iz Podplata, Franc Potočnik, 80 let iz Žalca, Andrej Stojc, 82 let iz Začreta, Matilda Cevzar, 80 let iz Mozirja, Nežika Šket, 37 let iz Celja, Viktorija Zupanc, 76 let iz Šentjurja, Karolina Umek, 80 let iz Začreta, Matilda Dajnko, 57 let iz Celja, Berta Vališ, 78 let iz Celja, Terezija Dolžan, 92 let iz Celja, Helena Božnik, 83 let iz Lokovina, Jože Pokelšek, 79 let iz Žepine, Vinko Gorišek, 73 let iz Celja, Jožica Čepin, 58 let iz Celja, Marko Bešvir, 54 let iz Dolenje vasi, Marija Hrovat, 82 let iz Zg. Grušovelj in Anton Podhrški, 64 let iz Tekačeva.

Laško Umrli so: Antonija Kos, 98 let iz Laškega, Marija Sikovek, 72 let iz Ojstrega pri Laškem in Angela Ključevšek, 86 let iz Svibnega. Šentjur pri Celju Umrli so: Leopold Vuga, upokojenec iz Kostrivnice, star 57 let in Marija Verk, kmečka upokojenka iz Rakičevca, stara 90 let. Šmarje pri Jelšah Umrli so: Cecilija Kores, 86 let iz Šmarja pri Jelšah, Ana Krivec, 55 let iz Krtinc, Ivana Tepeš, 74 let iz Strmca, Zvonko Antolinc, 56 let iz Loga, Leopoldina Bevc, 75 let iz Topovega, Franc Vončina, 91 let iz Lesičnega in Edvard Pečnik, 63 let iz Prelaska.

Veterinarska dežurstva

VETERINARSKA POSTAJA CELJE: Delovni čas veterinarjev na veterinarski postaji v Celju je od 6.30 do 14.30 ure, redna dopoldanska ambulanta za male živali je od 8. do 10. ure, sicer pa imajo organizirano dežurno službo neprekinjeno v popoldanskem in nočnem času. Telefon: 34-233.

Dežurstva trgovin

Maja bo v Celju dežurna Merxova samopostrežna trgovina Soča v Stanetovi ulici. Odprta bo vsak dan, tudi ob sobotah od 7.30 do 20. ure. Ob nedeljah bodo dežurali od 7. do 11. ure v prodajalni Štručka v Prešernovi ulici, stojnica na celjski tržnici in mesnica v Linhartovi ulici, od 13. do 15. ure pa bo odprt kiosk pri celjski bolnišnici.

Dežurstva zdravstvenih domov

Zdravstvena služba je v vseh zdravstvenih domovih na našem območju organizirana v dopoldanskih in popoldanskih ordinacijah, v zdravstvenem domu v Titovem Velenju pa je zdravnik popoldne dežuren v sprejemni pisarni. V Zdravstvenih domovih v Celju, Šentjurju, Žalcu, Šmarju in Rogaški Slatini ter izmenoma tudi v zdravstvenih postajah Kozje, Bistrica ob Sotli in Podčetrtek je dežurna zdravstvena služba med 19. in 7. uro zjutraj naslednjega dne, v Slovenskih Konjicah, Titovem Velenju in Laškem pa zdravniki dežurajo med 20. in 7. uro zjutraj naslednjega dne.

NOVI TEDNIK

Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, tel. 23-105, 22-369. Glavni urednik in direktor TOZD Boris Rosina. Odgovorni urednik Novega tednika Branko Stamejčič. Odgovorni urednik Radia Celje Mitja Umnik. Redakcija: Marjela Agrež, Tatjana Cvirn, Violeta Vatovec Einspieler, Ivana Fidler, Nada Kumer, Edi Masnec, Brane Piano, Rado Pantelič, Mateja Podjed, Milena Brečko Poklič, Franček Pungertič (pomočnik odg. ur. RC), Zdenka Stopar, Srečko Šrot (pomočnik odg. ur. NT), Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Tisk: ČGP Delo, Ljubljana. Cena posameznega izvoda je 500 dinarjev. Individualna letna naročnina je 21.020 dinarjev, polletna 10.020 dinarjev. Za tujino je letna naročnina 50.800 dinarjev, za delovne organizacije pa 25.400 dinarjev. Št. žiro računa 50700-603-31198 - ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

KUPIM

GRADBENO parcelo v spodnji Savinjski dolini, kupim. Tel. 33-413, popoldan.

Presenečenje v atriju

V Klubu kulturnih delavcev Ivan Cankar so v soboto gostovali člani Slovenskega društva Celje iz Grevenbroicha. V atriju na Tomšičevem trgu so s pivom in drugimi dobrotami pogostili številne Celjane, ki so se odzvali vabilu na družabno srečanje. Mnoge so v atrij zvabili poskočni zvoki harmonike, oklevajočim pa so z vzpodbudno besedo pomagali še zdomci. Za večino je bil sobotni dogodek prijetno presenečenje pa tudi prvi stik z društvom, ki nosi ime po našem mestu.

Med vrvežem je bilo slišati radostne vzklike ob srečanju starih prijateljev, klepet pa je počasi vzniknil tudi med

– še včeraj – neznanci. Marsikdo je gostitelje v začetku zamenjeval za koroške Slovence, a zmotne so bile kmalu pojasnjene in spletla se je še ena vez med rojaki v dveh prijateljskih mestih: Celju in Grevenbroichu. Stiki s tamkajšnjimi zdomci, med katerimi jih je veliko prav iz Celja in okolice, so se namreč že pred nekaj leti razširili na partnerstvo obeh občin.

Predstavitve slovenskega društva, kakršna je bila sobotna (in kakršno so pripravili tudi lani) pa pomeni prerasčanje srečanj zgolj med uradnimi predstavniki in neposredno spoznavanje med ljudmi samimi.

NADA KUMER

Delovno in slovesno o internistični intenzivni terapiji

V celjskem Zdravstvenem centru že 10 let uspešno deluje oddelek za internistično intenzivno terapijo. Poleg slovesnosti, ki jo pripravljajo za v petek, so ob obletnici pripravili strokovno srečanje slovenskih zdravnikov, ki delajo na tem področju z ugledno mednarodno udeležbo. Strokovnim pogovorom so namenili dva dneva, pred tem pa je udeležence posvetovanja sprejel predsednik skupščine občine Celje Tone Zimšek.

Foto: EDI MASNEC

Celje, moje mesto

Sem prebivalka tega mesta, a tudi njegova gostja: obiskovalka restavracije, trgovine, muzeja, sprehajalka po ulicah. V obeh vlogah mi je všeč, kar vidim. Vse več hiš v starem mestnem jedru je prijetno živahnih v novih fasadah. Moje mesto dobiva v luči pomladnega sonca prijazen, vabljen obraz.

Vse več je trgovcev, ki so svojo ponudbo predstavili tudi na pločnike, pred trgovine. Majhne stojnice s pisanim, navadno cenejšim blagom zbirajo okrog sebe gručice radovednežev in kupcev.

Najbrž so trgovci, ko so odločali za takšen način, dajali, mislili predvsem na sten interes, a so hkrati hote naredili uslugo pomno-poletni podobi mesta. Vanj se vrača življenje, ulicah se nekaj dogaja!

Vzgladu jih bo brž sledilo še več. Morda se bo prodajnim stojnicam pridružile tudi gostinske. Tol načinov je, da mesto začne postane vabljivo za tuje njegove prebivalce. Drobtvari bogatijo vsakdan postajajo pomembne.

NADA KUMER

Tekli so za lačne po svetu

Minuli ponedeljek se je na gimnazijskem igrišču zbralo okoli 800 mladink in mladincev, ki so se s tekom po ulicah v neposredni bližini Srednje družboslovne šole spomnili lačnih po svetu in tej priložnosti darovali simboličnih 100 dinarjev.

Te množične akcije, ki jo je ŠSD Kajuh v sodelovanju z ZTKO Celje in klubom OZN organiziralo prvič (upajmo, da tudi ne zadnjič), so se udeležili vsi učenci SDS in predstavniki vseh ostalih celjskih srednjih šol, medtem ko povabljenih osnovnošolcev ni bilo. Mladim srednješolcem se je pridružil tudi član profesorskega zbora SDS, prof. Maks Klemen, ki se je prejšnji dan udeležil 4. Kostanjeviškega teka na 10 km in zmagal.

Akcija je lepo uspela, tako s strani organizatorjev, kot tudi sodelujočih tekmovalcev, bila pa je hkrati spodbuda ostalim srednjim šolam za podobne simbolične humanitarne akcije.

BETKA SUHEL

Partizanske domačije

Piše Milenko Strašek

Ko pravim, da so me mladi vedno našli, hočem reči, da smo si bili blizu. Nisem se vsiljeval. Vse je prišlo samo po sebi. Nobenega programa ni bilo. Nobene direktive. Nikakršne akcije. In sem bil dedek Mraz, vodil sem jih po kolonijah, pripovedoval partizanske štorije, izogibal sem se črno-belega slikanja kot vrag križa... bil sem z njimi na pohodih in kot sta bila zame univerza narava in naš boj, sem bil nekaj podobnega zanje jaz.

(Pisec tega teksta z vsemi desetimi prsti potrjuje Stričkove besede! Vse, kar pripoveduje, je doživel tudi sam!)

Nič narejenega ni bilo v tem. Vse je prihajalo spontano, studenček bistrave vode.

Strička pozdravljajo, kamor pride. Predvsem mladi. Ko je še vandral z osličkom – večni vandravec – se je čestokrat ustavljal na svojih, za marsikoga nerazumljivih – poteh. Skupaj so počehljali živalco za ušesi, se spomnili časa ljubezni in prijetnih uric in odšli po svojih poteh.

»Kaj vem, kaj je to, ampak neke silnice imamo skupne,

trdi Striček na štoru in z vejo odganja muhe, nadležno svojati, s širokih, medvedjih prsi. Zelo pomembno je, pravi, da je človek srečen. Lahko se vprašam le nekaj: ali nisem dorasel ali pa tega nočem. In še: res nisem toliko neumen, da bi bil pameten. To sem si sposodil od Milčinskega, Ježka.»

Striček je popotoval. Govoril o vojnih dneh. Tudi o svoji domačiji pod Voluško goro. O partizanskih bolnicah. O revah, ki jih je srečal. Bridkostih, ki so mu parale srce. Vse to. Mlademu rodu. Dopovedoval, da ni nič nemogočega, če človek hoče. Da je bil narodnoosvobodilni boj na meji mogočega. Težko so verjeli – a verjeli so!

»Le kako naj vse to pride do mladih src, ko še sam včasih komajda verjamem, da je bilo res. Človek bi rad pozabil, podobe, podobe iz sanj, sposodim si Cankarja, pa nenehno prihajajo in vdirajo v moj mir.»

Hrepenenje po popolni svobodi, davni človekov sen. Toda to hrepenenje, vroče in prežeto do globin, je bilo obremenjeno s strahotami

vojne. Podobe, podobe, Sovraštvo in divjanje. Razčlovečenje. V Savinjski dolini so esesovci vrgli v ogenj fantka, ki je onemoglo jokal in stokal: Joj, peče, boli... Krivično bi bilo, če bi rekli, da so to počele živali, da je to živalsko... Živali tega ne počno, se iztrga Stričku.

Družinski nesporazum, ki je imel globlje korenine, je Strička pognal izpod Voluške gore in posledje je delal vse. Bil je pek in še marsikaj, tudi greznice je čistil, da se je po štiriindvajsetih letih kmetovanja lahko preživel. Da je preživel svojo normalno nenormalnost, svojo posebnost, ki so mu jo oporekali.

»Nekega jutra, je dejal nekdanji šerčerjevec, me je spreletelo, da moram na pot. Nič me ni ustavilo. Na pleča sem si zadel nahrbtnik in jo mahnil po Jugoslaviji. Mi mo karavil, tik ob meji, iz oči v oči z ljudmi, ki so me naučili mnogo novega. Pripovedovali so mi o boju, o sreči, napredku. Zbiral sem žige, klepetal požiral kilometre. Pravzaprav sem bil požrešen na kilometre, vseh teh stodeset dni, ki sem jih

prehočil ob vsej jugoslovanski meji. Ne vem, vsaj na pamet ne, koliko sem jih spravil podse v vseh teh dneh. Papir naj bo obremenjen, moja praznina naj bo prazna. Pral me je dež, sonce se mi je ustavilo v grlu. V bližini albanske gora sem se počutil pravo nič. Ves majhen sem bil, mravljinec in ves velik – sredi divjih neviht. Rad imam nevarnost. Takrat sem občutil svojo moč in nemoč obnem, to me je uspavalo. Občutil in dojel sem drago Jugoslavijo. Zajel me je skoraj nedopovedljiv občutek absolutne svobode, naredil sem krog okoli domovine, krog pa je, pravzaprav – neskončen...!«

Muhe ne dajo miru. Spodaj pod šotorom se v ribniku, iz katerega Stričku ne pridripravi na veliko kradejo ribjo srenjo, sončijo več kot za pest debeli krapci. Iz bližnjega studenčka globoko zajemava in na dušek spijeva kozarec ledeno mrzle vode. Nektar za bogove.

Pravijo normalni ljudje, da je Striček nenormalen. Krojenje svojega lastnega jaza po drugačnih merilih, ki niso

za vsakdanjo rabo. Kanček zavidanja je v tem. Kakorkoli že, Striček drugače ne zna živeti.

»Rad imam naravo, rad sem imel službo, rad imam otroke, pravzaprav, kar vse imam rad. Zamerim ljudem, ki si ne privoščijo živeti. Oh, živeti, kako dragocena beseda. To sem se naučil med vojno.

Jaz imam čas živeti. Ko sem kmetoval, sem spal na prostem. Toda to je le del tega.

Vojna je vplivala na moje iskanje svobode. Čestokrat prihajajo k meni na obisk. Tudi v sanjah. Veliko jih imam fotografiranih v glavi. Imena pozabiš, podobe ostanejo. Sanjam. Sanjam preteklost, ki bi se je sicer ne spomnil.

Hudo mi je, toda še huje je, če se nekdanji partizani spremenijo, če kakorkoli skrenejo s poti, se polene, zašepajo, kot pravim. To je živ groza. Ko sem bil sodnik porotnik, sem moral poslušati tudi takšne nesprejemljive besede: Poslušajte tovariši. V partizanih sem bil, upoštevajte to.

Tisočkrat boljše bi bilo, če bi bil tiho, da ne bi mazal preteklosti. Moral bi biti boljši, ne pa da stoji pred sodnikom...

Ljudje ne znamo držati noge na zavori. Saj je naposled

normalno, da je tudi nek nenormalnega v življenju. Toda to se ne sme razbohotiti. Treba je biti sam s seboj domisliti in potem strumno prikorakati na plan. Če ljudje delajo škodo, na očeh prizadene tako, kot če so razočarajo. Razočarajo peče.»

Ej, Gabrov Lipe, partizanski humorist izpod Voluške gore, poniglava, širokosrčni pojava šaljivca na odrih partizanskih mitingov, na odru v svobodni domovini, na štoru med zimzelenom in brezčanjem gozda. Šerčerjevec, humorista Gabrovega Lipeta, Strička, Branka Defača, dobro poznajo. Nepogrešljiv inventar brigade.

»Takrat se je narod začel smejeti. Iz srca. Bučno, pr srčno, s cepetanjem nog. Dnes se nam je duša polena. Potrebujemo v tem našem svinčeno težkem dvajsetem stoletju marsikaj... No, vraga smo betežni!«

Krapi lenarijo. Sonce žganje Lipe, Striček, Branko Defača, upravnik nekdanjih partizanskih bolnišnic R 9 in R 10 pod Voluško goro se tlače v škornje, preoblači hlače in kaže na mesnate živali, ki po časi krožijo po ribniku. Pravi je, da sva se od šotora ob robu gozda preselila tja, kjer – menda bo treba ribnik očistiti.